

List

Revija za
kulturna in
druga
vprašanja
Občine
Šoštanj
in širše.

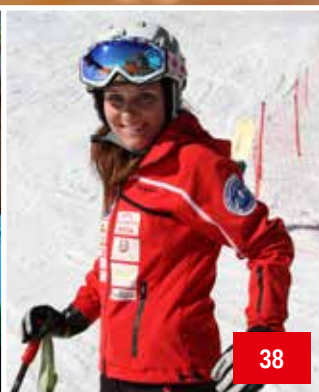
Peter Dermol, direktor TEŠ o bloku 6
in še čem - intervju na strani 8

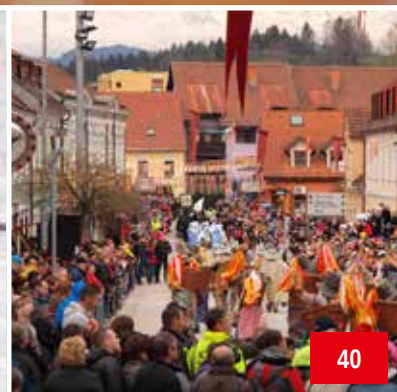
15

24

38

40

ISSN 1581-8373

9 770158 183733

Poštšina
plačana pri
pošti 3325
Šoštanj

LETO XIX
ŠT. 3
31. MAREC 2014
1,60 EUR

GREGORČKI V TOPLICI str. 15
NAGRADA ZA VRTEC str. 24
GLASBENIKI NA SMUČEH str. 38
PUSTNI KARNEVAL str. 40

Zlati dež z Dunaja

Od poletja 2010 je v Vili Mayer v Šoštanju na ogled stalna zbirka vrtnarske zapuščine Alojza Kojca (1898–1945).

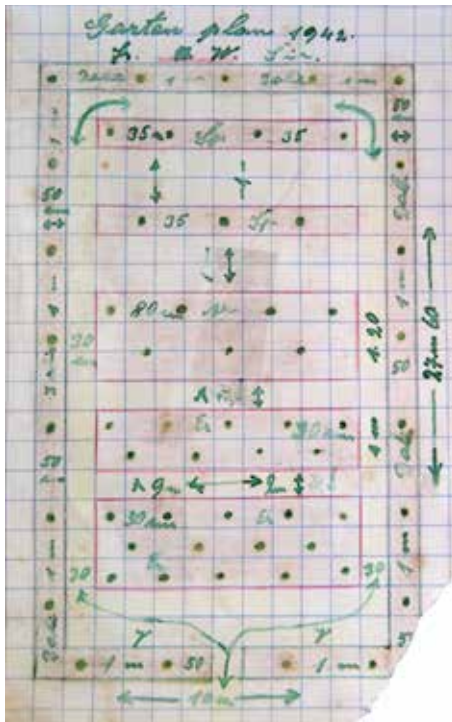
Zapuščina obsega mojstrovno strokovno literaturo in kataloge, njegovo osebno vrtnarsko orodje in za tisti čas najsodobnejše pripomočke, instrumente, rastne regulatorje ter sredstva za varstvo rastlin pred škodljivci in boleznimi; vse, kar je kot vrtnarski mojster Kojc uporabljal pri svojem delu. Zaradi izjemne ohranjenosti predmetov in celovitosti zapuščine, ki je pripadala enemu samemu vrtnarju, je zbirka edinstvena v slovenskem in evropskem prostoru.

Vrtnarski mojster Alojz Kojc. Njegova vrtnarska zapuščina je na ogled v Vili Mayer.

Kojčeva poklicna pot se je začela leta 1919. Kot vrtnarski pomočnik se je najprej zaposlil na gradu Žovnek. Nato je služboval na gradu Šenek na Polzeli, v vrtnarijah in na različnih posestvih. Od leta 1923 do 1925 je pri šoštanjski družini Woschnagg opravljal vrtnarska dela. Od leta 1928 je Kojc v Šoštanju delal kot samostojni vrtnar. Ukvarjal se je z gojenjem trajnih cvetlic, izdelavo nagrobnih vencev in šopkov, kar dokazujejo številni ohranjeni dokumenti.

V času svojega delovanja v Šoštanju je Kojc skrbel za okolico dvorca Gutenbichl v Ravnah, kjer je preuredil in dopolnil parkovno zasaditev s cvetočimi zelnatimi rastlinami, grmovnicami in drevesi. Skrbel je za hortikulturno ureditev šoštanjske tovarne usnja. Okrog leta 1938 je zasnoval park pri novozgrajeni Vili Široko v Šoštanju. Po pripovedovanju naj bi prav za ta park z Dunaja prinesel v te kraje forzicijo, ki ji danes pogovorno rečemo zlati dež (tako ponekod pravijo tudi nagnoju). »Woschnaggove« forzicije so bile tako posebne, da si jih domačini niso upali trgati ali jih poskušati razmnoževati. Te rastline še danes rumenijo park Vile Široko in graščine Gutenbichl.

Zasnova zasaditve pri Vili Široko; Kojčev ročno narisani načrt zasaditve. Izvirnik je razstavljen v Vili Mayer, stalna zbirka Hortikulturna zbirka šoštanjskega vrtnarja Alojza Kojca.

Forzicija (lat. Forsythia) je danes pri nas zelo razširjen grm, ki obilno zlatorumeno cveti zgodaj spomladi. Rodovno ime je dobila po Williamu Forsythu (1737–1804), škotskem botaniku, glavnem kraljevem vrtnarju in ustanovitvenem članu britanske Kraljeve hortikulturne družbe. Obstaja okrog enajst vrst forzicije, ki večinoma izvirajo iz vzhodne Azije. Čeprav danes množično prerašča parke, vrtove in obrežja rek, njena hortikulturna zgodovina na Zahodu ni daljša od 200 let. Leta 1784 je bila forzicija (*F. suspensa*) prvič opisana kot rastlina v japonskih vrtovih. Leta 1833 je prvič prispela v Evropo – na Nizozemsko. Prvo forzicijo (*F. viridissima*) je odkril lovec na rastline, Robert Fortune. Preostale vrste so bile odkrite v času prve svetovne vojne.

Forzicija, bujno cvetoča v zgodnji pomladi, ko drugo grmovje šele začenja zeleneti.

Forzicijo enačijo z dobrimi čustvi, upanjem in predvidevanjem. V tradicionalni kitajski medicini se rastlina uporablja za razstrupljanje telesa, pri prehladih, vročinah in glavobolih. Je tudi antibiotik in učinkovita pri zdravljenju bronhitisa. Znanstveno nepotrjeno naj bi cvetovi forzicije proizvajali laktozo (mlečni sladkor), ki je redko prisotna v drugih naravnih virih razen mleka. V viktorijanskem jeziku rož je forzicija pomenila predvidevanje (angl. anticipation); je znanilka pomladi. V ameriški državi Georgia, v mestu Forsyth, vsako leto priredijo Festival forzij.

Na Slovenskem po starem običaju na god sv. Barbare (4. decembra) odrežejo nekaj vejic sadnega in okrasnega, v zgodnji pomladi cvetočega drevja in grmov, med drugim tudi veje forzicije. Če odrezane veje v vazi na božič zacvetijo, to pomeni srečo v naslednjem letu. Cvetoeče veje forzicije vtikajo tudi v velikonočne butare.

ŠPELA POLES, VILA MAYER

Viri in literatura:

Dolejši, N., Pajk, B.: *Zeleno za vse čase: življenje in delo vrtnarja Alojza Kojca*. V *Vodnik po stalnih zbirkah vile Mayer*. Zavod za kulturo Šoštanj, Šoštanj 2011, str. 123–149.

O spominih na Alojza Kojca je pripovedoval Vlado Kojc, februar 2014.

Wikipedia, the free encyclopedia, geslo: *Forsythia* www.fioribelli.com/forsythia.html, 23. 1. 2014.

Coats, A. M.: *Garden shrubs and their histories*, Dutton, 1965, str. 138.

Izdaja

Zavod za Kulturo Šoštanj
Trg Svobode 12, 3325 Šoštanj
zanj Kajetan Čop, direktor
Izdajanje Lista finančno omogoča
Občina Šoštanj, zanjo Darko Menih,
župan.

Odgovorni urednik

Peter Rezman

Kritične pripombe na vsebino ali obliko Lista bodo dosegle svoj namen le, če jih boste posredovali ustno ali s kratkim sporočilom na telefon 041-987-634, ali na e-naslov peter.rezman@gmail.com.

Vodenje redakcije

Milojka Komprej

Jezikovni pregled

ZUK Rezman

Oblikovanje, prelom strani

Media Center, Marko Gorjup s.p.

Tisk

Grafika Gracer d.o.o.

Naklada

700 izvodov.

Vse sodelavce prosimo, da prispevke za LIST št. 4 (april 2014), pošljete najkasneje do 16. aprila 2014 na elektronski naslov:
list.revija@gmail.com

Oglasno trženje prostora v Listu:

Zavod TLA, e-pošta: zavod@tla.si

Foto naslovnice: Dejan Tonkli

Avtorji fotografij na zadnji strani:
Jože Miklavc

Vila Mayer 2

Naša občina 4

Intervju 8

Dogodki in ljudje 12

Naš čas resnice 18

Napovednik 20

Cerkev 21

Šolski list 22

Vrtec 23

Podoba kulture 26

Knjižnica 32

Muzej 33

Zimzelen 34

Zgodba 35

Šport in rekreacija 37

Fotoreportaža 39

Pustna fotoreportaža 40

Prenova Trga svobode v Šoštanju

Obcina Šoštanj je pristopila k izdelavi projekta za prenovo Trga svobode v Šoštanju. Sedanje stanje kliče po izboljšavah, saj zelenice nimajo mestotvorne funkcije, parkiranje je ponekod stihisjsko, drevje pa zastira poglede na ključni točki območja: spomenik NOB in mestno uro.

Prenova tako zajema ureditev toplovida, kanalizacije, javne razsvetljave ozelenitev, preplastitev asfalta oz. novo tlakovanje in urbana oprema (koši, klopi in ograje). Osrednji del trga pred občno se bo enotno tlakoval s kamnitimi kockami in ploščami, parkiranje bo v prihodnje dovoljeno le še na delu trga, na preostalem delu po dovoljen dostop za stanovalce in

dostavo. Škarpo pred občinsko stavbo bodo nadomestile tribune, na katerih se bo lahko posedalo, in bodo s stopnišči povezale zgornji in spodnji del trga, ki sta zdaj ločena. Stopnišče proti blokom se bo preoblikovalo v plitvo klančino, po kateri bodo lahko na višji nivo trga prišli tudi invalidi in mamice z vozički. Projekt predvideva tudi vzpostavitev povezave med Levstikovo cesto in trgom skozi južni podhod občine.

Izvoz mimo trgovine na Trg bratov Mravljakov bo postal enosmeren. Uredilo se bo parkirišče na območju nekdanjega združnega doma ter izvedlo navezave na projekt nove tržnice. Dela na trgu se bodo pričela v prvi polovici letošnjega leta.

TJAŠA REHAR, UNIV. DIPL. NOV.,
VIŠJI SVETOVALEC ZA ODNOS Z JAVNOSTMI

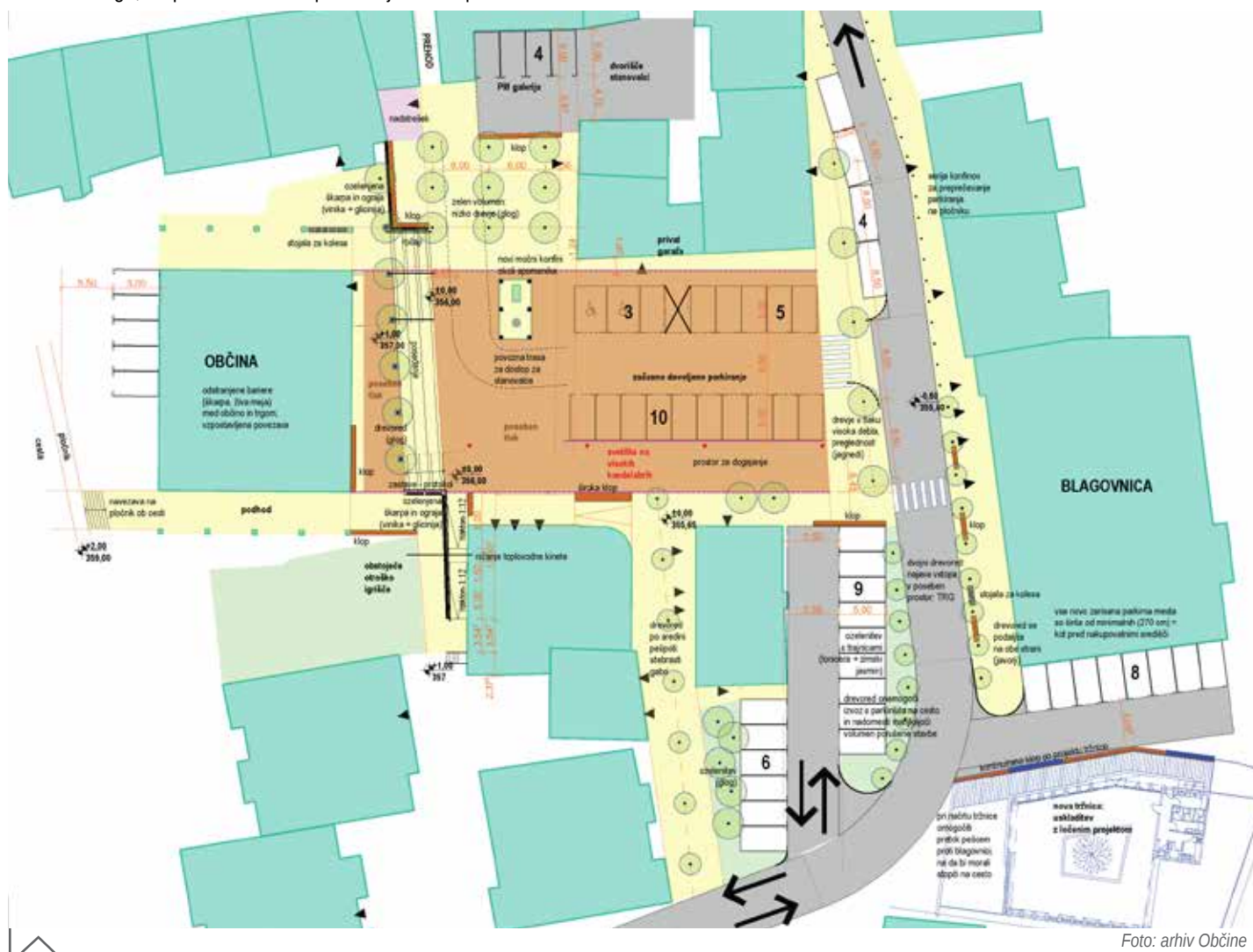

Foto: arhiv Občine

Vpis otrok v Vrtec Šoštanj

Od 31. marca do 11. aprila 2014 bo v Vrtcu Šoštanj potekal vpis novincev za šolsko leto 2014/2015. Otrok, ki že obiskuje Vrtec Šoštanj, ni potrebno ponovno vpisati.

Vpis otrok bo potekal na upravi vrtca – Koroška cesta 13, Šoštanj (enota Lučka), v času vpisa pa bodo v vseh enotah potekali dnevi odprtih vrat. V vrtec se lahko vpišejo vsi otroci, ki bodo z dnem vstopa v vrtec dopolnili 11 mesecev. Vrtec Šoštanj obiskuje 360 otrok v 21 oddelkih in šestih enotah (Topolšica – Urška, Gaberke – Mojca, Šoštanj – Lučka, Brina, Biba in Barbka). Z novim šolskim letom načrtujemo združitev šoštanjskih enot pod streho novega vrtca, ostali pa bosta enoti v Topolšici in Gaberkah.

TJAŠA REHAR, UNIV. DIPL. NOV.,
VIŠJI SVETOVALEC ZA ODNOS Z JAVNOSTMI

V Šoštanju zabojniki za tekstil

Vmarcu je podjetje PUP-Saubermacher, d. o. o., v sodelovanju s podjetjem Zoltan, d. o. o., Šoštanju postavilo dva »tekstilka« - zabojnika, v katera lahko občani odlagajo tekstil.

Foto: arhiv Občine

V rdeč zabojnik »tekstilko« sodijo: moška, ženska in otroška oblačila, hišni tekstil (rjuhe, odeje, brisače, prti, posteljina...), spodnje perilo, torbice, kape, šali, rokavice, pokrivala, pasovi in čevlji v parih.

V te zabojnike ne sodijo: odeje, vzmetnice, dežniki, preproge, trde igrače in tekstil v zelo slabem stanju, ki ga ni moč ponovno uporabiti niti predelati. »Tekstilka« sta postavljena na Tekavčevi cesti 14 in Aškerčevi 5g.

TJAŠA REHAR, UNIV. DIPL. NOV.,
VIŠJI SVETOVALEC ZA ODOSE Z JAVNOSTMI

bil večje izložbeno steklo trgovine, iz notranjosti pa odtujil večjo količino cigaret. S tem dejanjem je podjetje oškodoval za najmanj 1.000 evrov.

Področje prometa:

Na področju prometne varnosti hujših prometnih nezgod nismo beležili.

VODJA POLICIJSKEGA OKOLIŠA
ZORAN STOJKO KREVZEL

Poročilo policijske pisarne Šoštanj

Za nami je dokaj miren mesec, vendar smo kljub temu zabeležili nekaj dogodkov o katerih vas želimo obvestiti.

Področje javnega reda in miru:

Dne 22.02.2014 je na interventno št. 113 poklicala krajanka Šoštanja in prijavila, da jo moti glasna glasba, ki se sliši iz sosedovega stanovanja. Policisti smo na kraju tudi sami zaznali glasno glasbo in kršitelju izdali plačilni nalog zaradi kršitve določil Zakona o javnem redu in miru.

Dne 07.03.2014 je na interventno številko 113 poklicala delavka gostinskega lokala v Šoštanju in prijavila, da v njihovem lokalu gost krši javni red in mir, se do gostov vedenedostojno in lokala noče zapustiti. Na kraju smo ugotovili identiteto kršitelja, kateremu je bila izdan plačilni nalog zaradi kršitve določil zakona o javnem redu in miru.

Področje kriminalitete:

Dne 20.02.2014 nas je poklical član Lovske družine Velunja in prijavil, da ga je sprehajalec na območju Topolšice obvestil, da je našel ustreljeno srno. Z zbiranjem obvestil in ogledom kraja dejanja smo ugotovili, da so podani elementi kaznivenga dejanja nezakonitega lova. Zoper neznanega storilca zbiramo obvestila in bomo podali kazensko ovadbo na pristojno sodišče.

Dne 22.02.2014 smo bili obveščeni, da je bila v Topolšici s parkiranega vozila odtujena registrska tablica LJ UH-278. Za storilcem še poizvedujemo.

Dne 24.02.2014 so nas zaposleni z gradbišča v Lokovici obvestili, da je neznani storilec iz delovnega stroja odtujil približno 100 l dizelskega goriva. S tem dejanjem je oškodoval lastnika za najmanj 136 evrov.

Dne 24.02.2014 smo bili obveščeni o tatvini orodja z gradbišča v Šoštanju. Neznani storilec si je ob tem prilastil za najmanj 1.200 evrov raznega orodja.

Dne 25.02.2014 je za pomoč policije zaprosila krajanka Florjana, ki je sumila, da ji je neznani storilec odtujil rodovniško bursko kožo. Ob tem jo je oškodoval za najmanj 200 evrov. V zvezi naznanitve je bila sprejeta prijava in stekla so zbiranja obvestil. Dne 8. 3. 2014 nas je oškodovanka obvestila, da se je koža vrnila do hleva, pri tem pa skotila mladička.

Dne 01.03.2014 smo bili obveščeni o dogodku v Šoštanju, v katerem je pešec udaril z roko po zunanjem ogledalu vozila. Storilec in oškodovanec se glede škode nista mogla dogovoriti, zato smo morali posredovati policisti, ki smo od oškodovanca sprejeli prijavo, storilca pa povabili na policijsko postajo. Spor bosta reševala na sodišču.

Dne 02.03.2014 je na interventno številko 113 poklical krajan Šoštanja in sporočil, da je opazil poškodbo na steklu trgovine Mercator v Šoštanju. Policisti smo na kraju ugotovili, da je neznan storilec raz-

Policist svetuje:

OBVESTILO LASTNIKOM IN SKRBNIKOM ŽIVALI:

Mesec marec je s svojim lepim vremenom privabil v naravo veliko sprehajalcev, med katerimi je tudi veliko takšnih, ki s seboj pripeljejo svoje štirinožce. Ob tem se policisti vsakodnevno srečujemo s prijavi, da lastniki ali skrbniki, ki jim je žival zaupana, neprimerno skrbijo za svoje spremljevalce, kar večkrat vznemirja sprehajalce iz različnih vzrokov. Nekateri imajo z njimi slabe izkušnje v življenju, kar se jim je globoko vtisnilo v spomin. Sama prisotnost odvezanega, spušenega, ali neprimerno zavarovanega psa lahko pri takšnih ljudeh izzove strah, prestrašenost ali občutek ogroženosti. Že res, da tudi kužki potrebujejo sprehod, vendar ob tem ne bo odveč opozorilo, da se moramo kot lastniki ali skrbniki psa ravnati po določilih, ki jih predpisuje Zakon o zaščiti živali (ZZZiv). Lastnike oz. skrbnike (oseba, ki ji je žival zaupana v varstvo) veže kar nekaj obveznosti.

Zakon o zaščiti živali nalaga:

V 11. členu Zakona o zaščiti živali

»Skrbnik živali mora z ustrežno vzgojo in šolanjem oziroma z drugimi ukrepi zagotoviti, da žival ni nevarna okolici.

Skrbnik psa mora na javnem mestu zagotoviti fizično varstvo psa tako, da je pes na povodcu.

Določba prejšnjega odstavka se ne uporablja za:

- pse na javnih mestih, ki so s predpisom lokalne skupnosti ali s privolitvijo lastnika javnega mesta namenjena sprehajanju in druženju psov ter so ustrezno označena in ograjena tako, da je psom onemogočen pobeg;
- lovske pse v času lova v skladu z zakonom, ki ureja lovstvo.«

(drugi, tretji in četrti odstavek 11. čl. Zakona o zaščiti živali, Uradni list RS, št. 98/1999, 126/2003, 61/2006 - ZDru-1, 14/2007, 23/2013).

Za nadzor nad izvajanjem določil je pristojna Policija in Medobčinski inšpektorat.

PROMETNA UREDITEV V LOKOVICI:

Ureditev križišča za Lokovico pri Premogovniku Velenje, je med občani Lokovice vzbudilo kar nekaj ugibanj. Ob tem ne bo odveč pojasnilo prometnega znaka prepovedno zavijanje, z dopolnilno tablo »dovoljeno za lokalni promet«. Lokalni promet ureja Zakon o cestah, ki v 37 členu govori:

» 37. člen (izjeme pri omejitvi uporabe javne ceste – lokalni promet)

(1) V primeru omejitve uporabe javne ceste za posamezno vrsto vozil se lahko uporaba te ceste dovoli za lokalni promet.

(2) Lokalni promet iz prejšnjega odstavka na območju omejene uporabe javne ceste je promet motornih vozil, ki imajo na tem območju izhodišče ali cilj, promet motornih vozil, katerih vozniki, lastniki ali imetniki pravice uporabe imajo na tem območju stalno ali začasno prebivališče, promet motornih vozil, ki so v lasti oziroma v uporabi pravne ali fizične osebe, registrirane za opravljanje prevozov, ki ima na tem območju sedež ali podružnico in urejeno parkirišče, ali avtošole, ki ima na tem območju sedež ali podružnico in urejeno parkirišče.

(3) Za lokalni promet se šteje tudi promet vozil za izvajanje rednega vzdrževanja ceste, vozil komunalnih služb, vprežnih vozil, koles, koles s pomožnim motorjem, koles z motorjem, lahkih štirikoles, traktorjev in motokultivatorjev ter promet motornih vozil, s katerimi se kandidati usposablja za vožnjo motornih vozil ali opravljajo izpite za voznike motornih vozil.« (prvi, drugi in tretji odstavek 37. čl. Zakon o cestah, Uradni list RS, št. 109/2010 z dne 30. 12. 2010)

Občina Šoštanj, Trg svobode 12, 3325 Šoštanj, na podlagi 21. in 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (UL RS št. 94/2007-UPB2, 27/2008-odl.US, 76/2008, 79/2009, 51/2010, 40/2012-ZUJF), Odloka o proračunu Občine Šoštanj za leto 2014 (Uradni list občine Šoštanj št. 8/2013), in 4. člena Pravilnika o dodeljevanju nepovratnih finančnih sredstev za izgradnjo malih komunalnih čistilnih naprav za obstoječe stanovanjske objekte v občini Šoštanj v obdobju 2012 do vključno 2017 (Uradni list Občine Šoštanj, št. 1/2012) objavlja

JAVNI RAZPIS

za dodelitev nepovratnih finančnih sredstev za izgradnjo malih komunalnih čistilnih naprav v občini Šoštanj za leto 2014

I. PREDMET RAZPISA

Predmet javnega razpisa je sofinanciranje dela stroškov nakupa in vgradnje malih komunalnih čistilnih naprav v velikosti do 50 populacijskih enot.

II. SPLOŠNI POGOJI SOFINANCIRANJA

1. Upravičenci do sofinanciranja so fizične osebe, ki so lastniki stanovanjskih stavb v občini Šoštanj in sicer na območjih izven aglomeracij, znotraj katerih se predvideva izgradnja javne kanalizacije.

2. Čistilna naprava mora zadostiti naslednjim tehničnim zahtevam:

- čistilna naprava mora biti izdelana v skladu z enim od standardov:

SIST EN 12566-1, SIST EN 12566-2, SIST EN 12566-3, SIST EN 12566-4 ali SIST EN 12566-5 in iz katere se v skladu s temi standardi odvaja očiščena odpadna voda neposredno v površinsko vodo, kar se dokazuje z ustreznim a testom oz. certifikatom.

Na spletni strani Zbornice komunalnega gospodarstva je objavljen seznam nekaterih MKČN, ki izpolnjujejo kriterije.

(http://www.gzs.si/slo/panoge/zbornica_komunalnega_gospodarstva/55005),

- čistilna naprava mora imeti kot gradbeni proizvod izjavo o skladnosti, da ustreza standardom iz prejšnje alineje in je izdelana v skladu s predpisom, ki ureja potrjevanje skladnosti in označevanja gradbenih proizvodov,

- za čistilno napravo mora biti izdelana ocena obratovanja, iz katere mora biti razvidno, da je obratovanje male komunalne čistilne naprave v skladu z določbami Uredbe o emisiji snovi pri odvajanju odpadne vode iz malih komunalnih čistilnih naprav.

3. Pogoji za dodelitev sredstev za sofinanciranje gradnje MKČN so:

- da stanovanjski objekti, ki se bodo priključili na MKČN ležijo v občini Šoštanj na območjih izven aglomeracij, znotraj katerih se predvideva izgradnja javne kanalizacije,

- da MKČN zagotavlja čiščenje komunalne odpadne vode za stanovanjske objekte, zgrajene na podlagi gradbenega dovoljenja oz. v skladu z veljavno zakonodajo,

- za obstoječe objekte se štejejo stanovanjski objekti, za katere so bile MKČN zgrajene od 01.01.2013 dalje.

4. Višina sofinanciranja MKČN za posamezno stanovanjsko hišo znaša 1.000,00 EUR, višina sofinanciranja MKČN za povezovanje več stanovanjskih hiš na eno čistilno napravo znaša 1.000,00 EUR po stanovanjski hiši, vendar največ do 50% investicijske vrednosti MKČN z vključenim DDV. V primeru izgradnje skupne MKČN je nosilec investicije lastnik zemljišča, na katerem bo zgrajena skupna MKČN.

III. VIŠINA RAZPISANIH SREDSTEV

Sredstva za sofinanciranje so zagotovljena v proračunu Občine Šoštanj za leto 2014, pod proračunsko postavko **15022008, OB126-11-0021**, Sofinanciranje malih čistilnih naprav, v višini 50.000,00 EUR.

Sredstva se dodeljujejo upravičencem po vrstnem redu prispelih popolnih vlog, do porabe proračunskih sredstev tekočega leta za ta namen.

Upravičenci, ki so podali popolne vloge v tekočem letu in zaradi porabe sredstev niso sklenili pogodbe o sofinanciranju, imajo ob ponovni prijavi na razpis prednost pred ostalimi prijavitelji.

IV. ROK IN NAČIN ODDAJE VLOG

Vloga za sofinanciranje mora biti podana na predpisanem obrazcu »Vloga - prijavi obrazec -sofinanciranje MKČN«. Kandidati jo lahko dobijo na sedežu Občine Šoštanj, Trg svobode 12, 3325 Šoštanj oziroma na spletni strani Občine Šoštanj: www.sostanj.si.

V primeru povezovanja lastnikov več stanovanjskih hiš na skupno čistilno napravo, morajo vsi lastniki posamezne stanovanjske hiše, priključene na skupno čistilno napravo, podati skupno vlogo za sofinanciranje, medsebojna razmerja pa urediti s posebno pogodbo.

Vloga se šteje za popolno, če je k vlogi priložena vsa v vlogi zahtevana dokumentacija.

Kandidati lahko oddajo vloge do vsakega zadnjega delovnega dne v mesecu. Odpiranje vlog, ki ni javno, se bo izvajalo do 10. dne v mesecu. Kandidati lahko vloge vročijo osebno na sedežu Občine Šoštanj ali jih pošljejo priporočeno po pošti na naslov: »OBČINA ŠOŠTANJ, Trg svobode 12, 3325 Šoštanj.«

Vloga z zahtevano dokumentacijo mora biti oddana v zaprti kuverti s pripisom: »RAZPIS ZA SOFINANCIRANJE MKČN – NE ODPIRAJ«.

V. POSTOPEK OBRAVNAVE VLOG

Postopek vodi komisija, ki jo s sklepom imenuje župan. Komisija v roku 15 dni od obravnave vlog pripravi seznam upravičencev in upravi občine posreduje predlog za dodelitev proračunskih sredstev.

Uprava občine v upravnem postopku z odločbo odloči o dodelitvi proračunskih sredstev. Zoper odločbo je možna pritožba županu. Po izdani odločbi mora

upravičenec na Občino Šoštanj najkasneje do **15.11.2014** predložiti **zahtevek za dodelitev sredstev za izgradnjo MKČN** skupaj z zahtevanimi prilogami. Po predložitvi zahtevka se z upravičencem sklene pogodba o dodelitvi nepovratnih sredstev in ostalih medsebojnih obveznostih in pravicah. Nakazilo sredstev se izvrši na osebni račun upravičenca v roku 30 dni od podpisa pogodbe.

VI. NADZOR IN SANKCIJE

Če se ugotovi, da so bila sredstva porabljena za drug namen, ali da so bila dodeljena na podlagi neresničnih podatkov oz. je prejemnik prekršil druga določila pogodbe, je občina upravičena zahtevati vračilo dodeljenih sredstev s pripadajočimi zamudnimi obrestmi.

VII. DODATNE INFORMACIJE

Kontaktna oseba za dodatne informacije v zvezi z razpisom je Simon Usar, telefon: 03 89 84 347; e-mail:simon.usar@sostanj.si

ŠTEVILKA: 354-0017/2014

DATUM: 06.02.2014

ŽUPAN OBČINE

DARKO MENIH, PROF., L.R.

Sindikat, Uprava Premogovnika Velenje in HSE dosegli sporazum glede stavkovnih zahtev

Vpetek, 21. marca 2014, je Sindikat Premogovnika Velenje z Upravo družbe in generalnim direktorjem Holdinga Slovenske elektrarne sklenil sporazum za uresničitev stavkovnih zahtev in preključ stavke. Vsi deležniki so tudi podpisali sporazum, s katerim želijo urediti razmere za normalno poslovanje Skupine Premogovnik Velenje.

Spomnimo! V ponedeljek, 3. marca 2014, so zaposleni v Premogovniku Velenje izvedli dvourni opozorilni stavko, s katero so želeli opozoriti na razmere v Skupini PV. Stavkovne zahteve so se nanašale na ureditev razmer v skupini HSE, ki bodo omogočale normalno poslovanje Skupine PV. Nadzorni svet PV je po odstopu nekdanje Uprave za novega predsednika Uprave imenoval Ivana Pohorca, dotedanjega glavnega tehničnega vodjo in vodjo Proizvodnega področja v Premogovniku Velenje.

Stavkovni odbor, ki v svojih zahtevah odstopa Uprave ni zahteval, je zaradi novih dejstev ter predvsem konstruktivnih pogovorov pri nadaljevanju pogajanj, ki so se močno približala njihovim zahtevam za rešitev nastalih razmer v podjetju, sprejel sklep o zamrznitvi stavke do 24. marca 2014. Na pogajanjih, ki so potekala na sedežu družbe HSE, so člani pogajalske skupine z novim vodstvom Premogovnika Velenje in generalnim direktorjem HSE zblížali stališča o stavkovnih zahtevah, ki so jih nato v petek, 21. marca 2014, tudi podpisali v obliki sporazuma z zagotovitvijo uresničitve stavkovnih zahtev.

Sporazum, ki je bil sklenjen z namenom, da se zagotovi uresničitev stavkovnih zahtev, zajema zavezo, da bosta Uprava PV in generalni direktor HSE v roku treh mesecev pripravila program finančnega in poslovnega prestrukturiranja, s katerim se bo Skupini Premogovnik Velenje omogočilo pozitivno poslovanje v skupini HSE. Regres za leto 2013 ostane v višini minimalne plače. Negativni trend cene premoga, kjer je stroškovna cena višja od prodajne cene, je treba ustaviti oziroma spremeniti – vsi podpisniki tega sporazuma si bodo prizadevali uskladiti ceno premoga, ki bo vsebovala vse stroške, ki nastanejo pri procesu izkopavanja premoga.

Uprava PV in generalni direktor HSE bosta v roku treh mesecev uskladila tolmačenje že podpisanih pogodb in po potrebi podpisala nove. Prav tako zagotovita izplačilo delovne uspešnosti vsem zaposlenim v Skupini PV, ki so vezani na kolektivno pogodbo PV. Generalni direktor

HSE si bo prizadeval, da bo do 1. 7. 2014 s socialnimi partnerji v okviru Ekonomsko-socialnega sveta HSE uskladil plačna razmerja in dodatna izplačila družb v skupini HSE.

Obenem se zavezuje tudi, da bo s svojo avtoriteto poskrbel, da se že opravljeni posli v skupini HSE tudi poplačajo, najkasneje v roku treh mesecev. Premogovnik Velenje bo v prvi polovici letošnjega leta izdelal nov strateški razvojni načrt, ki bo skupaj s finančnim prestrukturiranjem predstavljal temelj nadaljnjega poslovanja celotne Skupine. Skupina Premogovnik Velenje je v fazi intenzivnega prestrukturiranja, izločanja poslovno nepotrebnih sredstev in dezinvestiranja.

Ta faza je načrtovana že dlje časa in se tudi izvaja, so pa zahtevne gospodarske okoliščine in položaj na slovenskem nepremičninskem trgu zdaj bistveno bolj zaostreni in močno otežujejo izvajanje omenjenih procesov.

SLUŽBA ZA ODNOS Z JAVNOSTMI SKUPINE PREMOGOVNIK VELENJE

Vračanje projektne dokumentacije

Na podlagi 196. člena Uredbe o upravnem poslovanju (Uradni list RS, št. 20/05, 106/05, 30/06, 86/06, 32/07, 63/07, 115/07, 122/07 popr. in 31/08) ter enotnega klasifikacijskega načrta po desetih letih od izdaje gradbenega dovoljenja poteče rok hrambe projektom individualnih gradenj ter tipskih stanovanjskih in drugih objektov.

Obveščamo vse investitorje omenjenih gradenj, ki so pridobili gradbeno dovoljenje od leta 1986 do konca leta 2002, da lahko projektno dokumentacijo prevzamejo vsak dan na vložišču Upravne enote Velenje, Rudarska cesta 6a, 3320 Velenje (prvo nadstropje, okence št. 1). Potrebna je predhodna najava na telefonsko številko 03 899 57 07 ali na mobilno telefonsko številko 051 648 179 ves poslovni čas in sicer do 1. oktobra 2014.

Po preteku tega roka bodo projekti za pridobitev gradbenega dovoljenja izločeni iz arhiva upravne enote in predpisano uničeni.

S spoštovanjem!

PRIPRAVIL/A:
LIDIJA STROPNIK

FIDEL KRUPIC, UNIV.DIPL.PRAV.LL.M.
NAČELNIK

JAVNO OPRAVIČILO

Ker sem bil zaveden, se podžupanu g. Vojku Krnežu opravičujem za izrečene neresnične izjave, da se je okoristil pri humanitarnem projektu »združeni gradimo hišo« in sicer z izjavo, da so mu delavci na tem objektu na njegov dom odpeljali nekaj vreč cementa.

SROTIČ DARKO

Resnica boli najmanj

Peter Dermol, univ. dipl. ing. je od lanskega aprila na čelu termoelektrarne Šoštanj. Štiriletni mandat je nastopil v času, ko je slovenska javnost zasuta z negativnimi informacijami o gradnji nadomestnega bloka 6. Skoraj eno leto je že na tem položaju, pa tudi na direktorski stolček ni sedel brez izkušenj. Mogoče ne toliko vodstvenih, kot izkušenj iz delovnega okolja. Ima pa tudi izkušnje iz lokalnega okolja, saj je praktično domačin. Mladost mu ni v očiček, prej v pomoč. Da je resnica tisto najboljša, kar lahko človek pove je eno izmed njegovih načel, ki se jih drži skozi življenje. Najbrž ne edino, a gotovo eno izmed pomembnejših.

Prvi mož Termoelektrarne Šoštanj ste od aprila 2013. Že prej ste delali na področju energetike. Kakšna je vaša karierna pot?

Že v otroštvu sem bil na nek način povezan z energetiko. Kot mlad fant in kot domačin sem rad hodil v termoelektrarno, kjer mi je delo v njej predstavljalo moj oče. V času šolanja sem tukaj opravljal praktično usposabljanje. Izobraževal sem se namreč na Fakulteti za elektrotehniko, po poklicu sem univ. dipl. ing. elektrotehnike. Kasneje sem v termoelektrarno opravljal pripravništvo. Leta 2005 sem se kot inženir zaposlil v elektro službi. Že na začetku sem bil vključen v projekt izgradnje nadomestnega bloka 6 termoelektrarne Šoštanj. Sprva kot administrator projekta, kasneje kot inženir na področju transporta premoga, produktov in pripravi vode. Ta področja sem pokrival tudi na obstoječih proizvodnih enotah. Seveda pa si takrat nisem predstavljal, da bom v tako kratkem času postal direktor družbe. Danes s pridom uporabljam izkušnje in znanja, ki sem jih nabral v preteklosti.

Res je lanski april že daleč in dogodkov od takrat, predvsem zaradi gradnje nadomestnega bloka 6 veliko, a nas vseeno zanima, kaj je v vašem programu prevladalo, da ste bili izbrani med več kandidati. Konkurenca je bila močna. Šest ali sedem kandidatov. Pri pripravi programa sem uporabil izkušnje iz delovnega in življenjskega okolja. Poznam celotno okolje v katerem deluje TEŠ. Poznam zaposlene, vedel sem, s kakšnim kadrom bom lahko razpolagal. Te izkušnje sem povezal z cilji družbe in osebnimi cilji. V prvi vrsti sem se zavzel za uspešno dokončanje bloka šest. V svojem programu sem obljubil, da bom naredil presek stanja na projektu. V tem času je bilo veliko polemik, ali bo projekt rentabilen ali ne, ali bo dokončan po načrtovanih planih, ipd. Članom nadzornega sveta sem predstavil svoje ideje in strategijo. Poudaril sem tudi možnosti izkoriščanja razvojnih potencialov, ki so v TEŠ in so lahko v tesni povezavi z interesi lokalne skupnosti. Med drugimi tudi to, na kakšen način bi se ohranjala in z minimalnimi vložki odpirala nova delovna mesta.

Kakšen primer?

Kot primer...imamo ogromno izkušenj s proizvodnjo vodika v termoelektrarni, ki se bo v prihodnosti uporabljal, kot gorivo za prevozna sredstva. Na tem področju že izvajamo razvojne projekte v okviru Centra odličnosti za nizkoogljive tehnologije. Veliko razvojnega potenciala imamo tudi pri nadaljnji obdelavi in izrabi stranskih produktov (pepela, sadre, ipd). Osnovni koncept družbe in že znane cilje sem nadgradil z novimi idejami, ki so povezani z družbo in okoljem v katerem delujemo.

Kako velik izziv je bilo sprejeti direktorsko mesto v času, ko so vašima dvema predhodnikoma očitali, da je bilo vodenje TEŠ slabo?

Bil je ogromen izziv, ki pa se ga nisem ustrašil. Če bi čutil strah (čutil sem spoštovanje in odgovornost), bi pomenilo, da ne verjamem v svoje sposobnosti in sposobnosti kolektiva. Kar se očitka predhodnim vodjem tiče, menim, da letijo ti očitki predvsem iz strani tistih, ki nimajo stika z

Foto: Dejan Tonkli

elektrarno in ne poznajo procesa proizvodnje. Ne vedo, koliko energije je treba vložiti v proizvodnjo električne energije in v videnje takšne investicije kot je blok 6.

V tem času ste verjetno že ugotovili ali so očitki leteli zgolj na gradnjo nadomestnega bloka 6 TEŠ ali na splošno?

Od prvega dne se namensko skušam čim manj vračati v preteklost. Verjetno bi se lahko projekt drugače vodil. Vemo, da ima vsak drugačno strategijo vodenja, pri tem je potrebno upoštevati kakšne so bile okoliščine takrat, gospodarska klima, družbena miselnost, politična volja...ne pa takoj obsojati slabega vodenja. Sam menim, da v kolikor je bilo karkoli nepravilnega, sploh glede na to, da se domnevne nepravilnosti preiskujejo že tri leta, bi lahko zadeva že dobila nek epilog, ali slab ali dober. Vsekakor bi bilo potrebno potegniti črto, v korist družbe in dela. Zaposlenim, ki spremljajo take novice to gotovo ne koristi, saj namesto da bi bili osredotočeni na svoje delo, razglabljajo o takih in drugačnih domnevah, ki jih prebirajo iz medijev. Mi jih sicer sproti informiramo, a v takšnih okoliščinah je ljudi zelo težko motivirati. Stanje v družbi ni tako slabo in projekt ni tako črn in slab, kot se ga skuša prikazati. Res so se razmere na trgu energetike nekoliko spremenile, a blok 6 termoelektrarne Šoštanj bo gotovo služil svojemu namenu.

Okolju vas želim predstaviti tudi kot človeka, ki vodi trenutno največjo in najbolj sporno investicijo v državi. Glede na še vedno prisotne polemike gradnje bloka 6, kljub temu, da je 90 % del že zaključenih, ste kdaj v tem skoraj letu dni (od štirih, kolikor traja vaš mandat), dvomili v uspeh izvedbe projekta?

Končanih je že več kot 90% del. Nikoli nisem podvomil v uspeh projekta. Sam poznam svojo vztrajnost in energijo, ki jo skušam prenašati na zaposlene. Če nekaj delaš dobro in v korist družbe, se to obrestuje. Vem, kaj ta projekt pomeni za celoten elektroenergetski sistem, za nacionalno stabilnost in pomembno je, da stroka (energetiki) ta projekt podpira. Žalostno je, da si včasih ne upajo javno podpreti projekta, ker je

bil velikokrat predstavljen kot nekaj slabega. Mi vemo da bo imel veliko dobrih razsežnosti in to ne samo za dolino.

V medijih, iz razprav v parlamentu in še kje je mogoče razbrati, da je investicija v blok 6 TEŠ šolski primer, kako se takega posla ne bi smeli lotiti. S tem ne mislim, da očitki letijo na vas. A vendar, kakšno je vaše stališče glede teh hudih obtožb?

Te očitke zavračam. Vsak, ki bi imel možnost voditi ta projekt bi videl kako zgleda. Zanimiv je podatek, da je bil (mislim da leta 2006), pripravljen program o nacionalnih razvojnih projektih, kjer je bilo zajetih približno 8 pomembnih nacionalnih projektov (med njimi naš) in danes lahko ugotovljamo, da bo od vseh, samo blok 6 dejansko realiziran, oziroma je trenutno še v realizaciji. Kaj lahko povzamemo? Da se graja tistega, ki je projekt realiziral ne tistih, ki ga niso. To je nelogično, a očitno je v Sloveniji kaj takega možno.

Kaj je v bistvu sporno? Zavajanje javnosti o vrednost investicije 1,3 milijarde evrov, ki je bila postavljena kot pogoj za državno poroštvo, ali sedanja vrednost investicije 1.428 milijarde evrov, s tem, da naj bi bilo celo z Alstonom uspešno izpogajano znižanje cene za 15 milijonov evrov.

Mogoče je potrebno pogledati kakšno leto ali več nazaj. Ob podpisu pogodbe z Alstonom v letu 2009 je bil pripravljen investicijski program in že v takratnem investicijskem programu je bila vrednost ocenjena na 1.424 milijonov evrov. Takrat je bila to najbolj realna vrednost, kljub temu da je bil projekt še v začetni fazi. Leta 2010 so se začela, bom rekel, politična pregovarjanja in zahteve po znižanju investicije. V dobro projekta so nekateri želeli ugoditi določenim političnim interesnim skupinam, zato je bila vrednost investicije predvidena nižja. Brez vpliva teh skupin bi bila investicijska vrednost gotovo realno predstavljena javnosti. Ko sem nastopil mandat, sem glede na to, kar sem obljubil v programu, dal narediti presek stanja. Takrat je bilo zaključenega približno 75% projekta. Ob tem smo ugotovili da vrednost o kateri se govori, ni realna. Vemo, da si proti koncu projekta postavljen pred dejstvo, da moraš poravnati vse obveznosti. Če vidiš, da so večje, se ne spodobi, da se še naprej pretvarjaš da niso, oz. pometaš težave pod preprogo. Imeli smo toliko poguma, da smo slovensko javnost in stroko seznanili o novi oceni, ki je precej podobna oceni iz leta 2009 in tudi precej realna.

Pa je sploh možno pri takem projektu predvideti natančno ceno?

Točne vrednosti ni mogoče postaviti do konca projekta, še posebej ne v teh razmerah na trgu, miselnosti ljudi, politični volji ipd. Vse vpliva na izvedbo in končno vrednost projekta.

Kaj pa posojila evropskih bank? Se lahko pogodba še vedno razveljavi?

Evropska sredstva smo že izčrpali. Z vračanjem glavnice začnemo leta 2015 in 2016. Seveda lahko banke pogodbo razvežejo, v tem primeru pride do unovčenja državnega poroštva in je država tista, ki bi morala vračati posojila, kar pa ne sme biti nikomur v interesu. Ob vsakih negativnih dogodkih skušamo lastnike in politične kroge prepričevati, kako pomembno je, da je čim manj negativne energije okoli gradnje. Banke namreč dnevno spremljajo ta projekt in kadar pridejo v TEŠ so praviloma slabe volje. K sreči nam prisluhnejo in so ob odhodu večinoma boljše volje. Z bankami ohranjamo stik na dnevnem nivoju. Zadaž so tudi banke garantke, ki jih je treba sproti informirati, da ne pride do kritične situacije. Odstop od pogodbe bi bil slab za termoelektrarno, Holding slovenskih elektrarn in za državo.

Kdaj se investicija zaključuje?

V tem obdobju že izvajamo hladne zagonske preizkuse, v kratkem pričnemo z vročimi zagonski preizkusi. V maju želimo preizkusiti vrtenje turbine, nato sledi sinhronizacija z omrežjem v letošnjem novembru. Zagonski preizkusi se bodo izvajali vse do 26. junija 2015, po tem datumu Alstom uradno preda objekt termoelektrarni in takrat začnemo z obveznim poskusnim obratovanjem.

Ob zaključku gradnje in z začetkom obratovanja bloka 6 naj bi se vrednosti investicije obrestovale. Kako bo to vplivalo na poslovni izid termoelektrarne?

Kot že rečeno, začnemo vračati EIB posojila leta 2016. Doba vračanja je petindvajset let. To je dogleden rok, v tem se bo s proizvodnjo ustvarjal dobiček in se bodo vračala posojila. Zdaj smo v prehodnem obdobju. Vemo, da se je trg z električno energijo, kot posledica gospodarskih razmer, sesul. Ko bo gospodarski razvoj spet v porastu, bodo tudi potrebe večje. Obratujemo z obstoječimi bloki, zato je tudi zaradi tehnologije poslovni izid slabši, v interesu družbe je da začne čim prej

Foto: Dejan Tonkli

Foto: Dejan Tonkli

obratovati z blokom 6. To pomeni pozitiven doprinos k poslovnemu izidu. Sprejeli smo nekaj ukrepov za racionalizacijo in optimizacijo poslovanja. Po zagonu bloka bo imela družba gotovo pozitiven izid.

Kakšni so odnosi z izvajalci, predvsem večjimi, kot je Alstom?

Od začetka poskušamo biti korektni. Pri Alstomu gre za svetovno znano korporacijo z izkušnjami in sposobnostmi, ki jih seveda želijo tudi unovčiti. Naša strategija sodelovanja je ves čas temeljila na odkritih, a včasih tudi trdih pogovorih. Tudi takrat, ko smo zmanjševali investicijsko vrednost ali krajšali rok zaključka del iz novembra 2015 na 26. 6. 2015. Bilo je tudi nekaj slabe volje in grdih besed, a ker smo imeli trden cilj nam je uspelo to, kar malokomu uspe.

Kakšne argumente ste imeli za skrajšanje roka zaključka del?

Argumentov je bilo več, težko bi jih naštel. Saj veste, vsak ponudi nekaj...

Da ponoviva že velikokrat povedano. Kako pomembna je termoelektrarna Šoštanj za slovenski prostor, kar se proizvodnje elektrike tiče?

Termoelektrarna Šoštanj proizvaja 1/3 potrebne električne energije v Sloveniji. V Sloveniji imamo idealno razmerje proizvodnje električne energije. 1/3 jo pokrivajo termoelektrarne, 1/3 hidroelektrarne in 1/3 jedrska elektrarna. To razmerje nam mnogi zavidajo. Imamo energijo, ki je najcenejša, to je iz hidroelektrarn, po drugi strani je termoojekt daleč najbolj zanesljiv vir električne energije, saj dopolnjuje možen izpad iz hidroenergije in jedrske energije. Zato opravlja termo energija v tem segmentu najpomembnejšo funkcijo z vidika stabilnosti.

In kako pomemben bo blok 6 TEŠ?

Nadomestil bo obstoječe bloke, torej bo proizvodnja tekla še naprej v zdajšnjem razmerju, vendar z novo tehnologijo, manjšo emisijo CO₂ in boljšim izkoristkom premoga.

V nekem poročilu sem zasledila, da bo blok 6 porabil kar 30% manj premoga, kot zdaj bloki 3-5. To vendarle pomeni manjši odkup premoga, manj odkopa...ali kako?

Ne, to ne pomeni tega. Potrebujemo ga manj, če govorimo o isti količini proizvedene električne energije. Torej bomo lahko ob isti količini premoga proizvedli 30 % več električne energije, vse to je posledica boljšega izkoristka. S tem se podaljšuje življenjska doba premogovnika in ohranjajo delovna mesta prihodnjim generacijam.

Kakšno je bilo poslovno leto 2013 v TEŠ?

Bilo je v skladu z načrtovanim. Vesel in ponosen sem, da nam je uspelo v rekordnem času zaključiti remont bloka 3 in 4 v marcu in aprilu. Takrat se je dokazala kvaliteta in strokovnost, s katero razpolagamo v TEŠ. To je bil lani z vidika rednega obratovanja, največji uspeh. Drugače pa je bilo za pretekla leta treba poravnati več kot sto milijonov obveznosti, zato smo sprejeli določene ukrepe s katerimi smo si naložili dodatne obveznosti in odgovornosti. Tako smo kljub sesutju trga električne energije z njimi dosegli poslovni izid, ki je celo nad tem kar smo pričakovali. Sicer malo, a vendar.

Od novega leta naprej, morda že od prej, je slišati, da imate različne poglede z vodstvom HSE kar se tiče cene električne energije proizvedene v TEŠ in tudi glede obratovalnega režima. V čem je bistvo nesoglasij?

V bistvu ne gledam na to kot na spor. Na to gledam kot na dve družbi, v kateri vsaka družba oz. njen zakoniti zastopnik skrbi za svoje čim boljše poslovanje. Jaz sem odgovoren za termoelektrarno, direktor holdinga pa za poslovanje celotne skupine. Ja, smo imeli nekaj pripomb na ceno električne energije. Naše mnenje je, da nam bi lahko priznali višjo ceno, na podlagi tega, da ima TEŠ kar veliko sinergijskih učinkov znotraj skupine HSE. Zdelo se nam je pomembno, da se ti učinki pri ceni tudi upoštevajo. HSE prodaja mix cene električne energije vseh virov električne proizvodnje. Na koncu smo našli nek skupni jezik. Slabo je to, da se je to preneslo v medijski prostor, kjer se je naredilo nekaj nepotrebnega negativnega pompa.

Kako resne so informacije, da skupaj s premogovnikom razmišljate o ponovni združitvi obeh gigantov?

Teh vprašanj dobim ogromno. Načeloma nimam kaj proti združitvi, je pa res, da se še z nikomer o tem nisem konkretno pogovarjal. Ne morem se opredeliti do tega, ker je potrebno imeti za to neke dokumente. Se pravi študijo, kaj to pomeni za razvoj, zaposlene in posamezne družbe. Tukaj je potrebno upoštevati vse učinke in če so ti pozitivni...

Ali odstop uprave premogovnika kaj vpliva na te pogovore. Bi lahko komentirali nedavni odstop vseh treh članov uprave?

Ne ni povezave. Težko komentiram, ne poznam vseh dejstev in ozadja. Razumem tudi premogovnik, ki se bori za svoje pravice, pri tem imajo mojo podporo. Eni smo v TEŠu, drugi v premogovniku in spet eni na holdingu. Skrbeti moramo, da katera od družb ne bi bila prikrajšana, nad sabo pa imamo lastnika, ki ima moč da sprejema določene ukrepe. Tu je potrebno najti skupen jezik tudi v bodoče.

Koliko in če termoelektrarna vključuje v svoje delovanje druge družbe in podjetnike iz Šaleške doline?

Tega sodelovanja je kar nekaj. Največja sta seveda premogovnik in komunalno podjetje kot naš odjemalec toplotne energije. Pomembna so seveda manjša podjetja, ki so v šaleški dolini in širše. V dobro doline je, da je tega sodelovanja čim več, da kapital ostaja znotraj prostora in se uporablja za njegov razvoj. Res so težki časi, a mislim, da se bo tudi gospodarska mrzlica odtalila. Zavzemamo se da bi bilo sodelovanja več, je pa treba vedeti, da je TEŠ zavezanec za javna naročila, tako da gre za odprti trg. Pomembno je, da so lokalna podjetja konkurenčna. Tudi dogovor z Alstomom nam omogoča, da dela, ki jih lahko opravijo slovenski izvajalci, ta tudi opravljajo.

In kakšen je delež tuje delovne sile v TEŠ v tem času?

Na bloku 6 TEŠ dela okoli 1200 delavcev, žal nimam pri sebi natančnega podatka koliko je tuje delovne sile.

Kakšni so konkretni prijemi racionalizacije, o kateri ste prej govorili, ali to pomeni tudi nižanje števila delovnih mest v TEŠ in če, koliko in kje?

To ne pomeni odpuščanja. Število ljudi na sami proizvodnji se dejansko niža, ampak gre za naravni odliv. Nove zaposlitve so še vedno, a po potrebi. Ukrepi, ki so bili lani sprejeti, so usmerjeni tudi v odpiranje novih delovnih mest, tudi preko ostalih investorjev. Določena želja je, da bi znanja, ki smo jih dobili na projektu bloka šest, tržili. To omogoča tudi ustanovitev novega podjetja, ki bi vodilo inženiring na termo objektih. Vsak zaposleni pa bo imel odprta vrata, verjamem da bodo imeli mamljive ponudbe, saj so pridobili dragocene izkušnje. Nehumano bi bilo, da se po koncu projekta tem ljudem zahvališ za uspešno zaključen projekt in jih postaviš na cesto.

Tudi Občina Šoštanj je bila ves čas projekta gradnje bloka 6 zelo kooperativna pri pridobivanju dovoljenj in pri svojih izjavah ter dejanjih. Investicija gre h koncu, kaj bodo imeli občani od nje in ali so utemeljeni sumi, da se TEŠ vse bolj oddaljuje od Šoštanja?

Naj se najprej res zahvalim za zelo korektno in kooperativno sodelovanje Občini Šoštanj. Mislim, da smo v tem letu zgradili nek odnos, ki je spoštljiv in razumevajoč. Trudimo se ugoditi željam. Po drugi strani želje včasih presegajo naše zmogljivosti, a se bomo zavzemali da jih čim več realiziramo. Kaj bodo dobili? Kot prvo delovna mesta, kot drugo čistejše okolje in preko odškodnin nadaljnjo skrb za kvalitetno življenje. Te aktivnosti izvajamo že zdaj in jih bomo tudi v bodoče.

Kako je z odškodninskimi sporazumi med TEŠ in Občino?

Ti so ves čas aktivni. Tako termoelektrarna, kot Občina Šoštanj se zavzemata, da bi podpisali dolgoročne večpartitne pogodbe, v katere bi bil vključen tudi HSE. S tem bi se vedelo za več let vnaprej, kako velika odškodnina pripada občini. To je pomembna informacija pri sprejemanju poslovnih načrtov, tako za TEŠ, kot tudi občino.

Kdo lahko naredi korak naprej?

Nazadnje je bilo rečeno, da se bodo aktivnosti v tej smeri vodile v okviru občine Šoštanj. Mojo podporo imajo, idejo sem že plasiral na holding slovenskih elektrarn. Vanjo bi bilo potrebno vključiti premogovnik in mislim, da bodo pogovori tekli v tej smeri dalje. Naj še enkrat ponovim. Občine pričakujejo več, holding po drugi strani nižanje višine stroškov, TEŠ je nekje vmes. Če pa bo dogovor v osnovi večpartiten je s tem dosežena garancija s strani lastnika.

Kaj pa druge oblike sodelovanja elektrarne z okoljem, ki so bile vedno na nek način prisotne. Sponzorstva v šport, kulturo, šole?

To teče, morate pa vedeti, da je prošnja ogromno. V okviru finančnih zmožnosti termoelektrarne dajemo prioriteto tistim, ki prihajajo iz občine Šoštanj. Da jim preko donacij in sponzorstev vračamo tisto, kar jim je na nek način bilo odvzeto.

Pa še nekaj vprašanj vam osebno. Kakšni so sicer vaši pogledi na okolje v šaleški dolini?

Zame je to eno najlepših okolij v Sloveniji. Uživam v naravnem okolju, ki ga ponuja naša dolina. In to kljub temu, da gre za industrijsko dolino, tu so prisotni Gorenje, TEŠ, Premogovnik in zagotovo ni enostavno živeti v mestu ob takšnih objektih. Tega si ljudje drugod ne znajo predstavljati. Ampak ljudje v tej dolini smo že večkrat dokazali, da znamo stopiti skupaj, ko je to pomembno. To, da zaključujemo blok 6 je dokaz, da imamo trmo in vztrajnost. Veliko smo že naredili za čistejše okolje in še bomo. Vpliv termoelektrarne na okolje je čedalje manjši, blok 6 bo k temu še pripomogel. Zato je tudi poskusno obratovanje, v katerem moramo dokazati, da so vse obremenitve okolja po zakonskih predpisih. Le tako bomo dobili uporabno dovoljenje.

Že imate družino?

Družina še ni izpopolnjena. Imam partnerico že nekaj let, iščem čas in priložnost za poroko. Žal mi tega sedanje okoliščine ne dopuščajo... (smeh).

Glede na mladost je pred vami še veliko izzivov tako kariernih kot osebnih. Kakšnih?

Hvala. Trenutno si želim ostati direktor TEŠ vsaj še nekaj časa. Da okusim kako je biti direktor, ko bo projekt zaključen in ko bo vseh teh pritiskov in težav veliko manj. Zdaj je vse povezano z investicijo, tudi svoje življenje sem podredil temu. V današnjem času je prihodnost negotova, ne moreš vedeti kaj te čaka jutri. V prihodnosti pa želim več vlagati tudi v svoje zdravje in mogoče drugačen način življenja.

Imate kakšen moto v življenju?

Težko bi ga natančno opredelil. Vedno sem bil oseba, ki govori resnico. Če govoriš resnico, potem najmanj boli. Slabše je, če govoriš laži in pride resnica šele potem na dan. Če se takoj soočiš z resnico, se lahko prej soočiš s težavo in jo prej rešiš.

Misel za bralce Lista?

Ljudem se moram zahvaliti za podporo, ki jo dajejo temu projektu. Jaz sem jim hvaležen za to. Želja je ogromna, poskušali bomo to podporo in trud povrniti tako ali drugače. Želim pa jim vse dobro veliko medsebojnega spoštovanja in da znajo izkoristiti v življenju vse, kar se jim ponuja.

MILOJKA BAČOVNIK KOMPREJ

Foto: Dejan Tonkli

Šoštanjski veterani razvili prapor

V Kulturnem domu Šoštanj je potekal 4. redni občni zbor Območnega združenja veteranov vojne za Slovenijo Šoštanj. Po občnem zboru je sledilo svečano razvitje društvenega prapora OZVVS Šoštanj. Tako je ta območna organizacije zveze veteranov vojne za Slovenijo na slovesen način zaokrožila svoje štiriletno delovanje.

Foto: arhiv

Organizacija šteje 180 članov iz vse Šaleške doline. V obdobju svojega štiriletnega delovanja so se posvečali predvsem ohranjanju vrednot, ki so popeljale Slovenijo leta 1991 na samostojno pot. Tako so na vseh lokacijah v občini Šoštanj postavili spominska obeležja na domačije, kjer se je v teh prelomnih trenutkih skrivalo orožje za policijo in Teritorialno obrambo ter varovalo prvi prebegli helikopter takratne Jugoslovanske Armade. V Kajuhovem parku pa je bil leta 2011 odkrit zelo lep tetraeder, ki je posvečen vsem, ki so takrat pripomogli k osamosvojitvi.

Slovesnega razvitja prapora so se udeležili številni gostje iz območnih organizacij ZVVS iz Zahodnoštajerske pokrajine, predstavniki Slovenske vojske, trobilnega kvarteta ter gardne čete iz vojašnice 20. motoriziranega bataljona iz Celja, predstavniki policijskega veteranskega združenja Sever ter donatorji podjetij, ki so pripomogli k nakupu društvenega prapora.

Slavnostna govornika sta bila predsednik ZVVS generalmajor Ladislav Lipič ter župan občine Šoštanj Darko Menih. Predsednik ZVVS je v svojem govoru poudaril pomen stanovske organizacije veteranov, ki ne sme temeljiti le na ohranjanju vrednot veteranstva ampak mora delovati tudi kot aktiven član sedanje družbe. Tudi z opozarjanjem na socialne in družbene krivice, ki se dogajajo v sedanjem času. Najmlajšemu območnemu združenju pa je zaželel uresničevanje skupnih projektov s sosednjimi območnimi organizacijami. Župan občine Šoštanj se je spomnil vseh pomembnih mejnikov v preteklem triindvajsetletnem obdobju naše države in veteranske organizacije. Območni organizaciji OZVVS Šoštanj je zaželel uspešno delovanje in povezovalno vlogo z vsemi, ki se prizadevajo za ohranjanje vrednot, ki so nas popeljale na pot samostojnosti.

Prapor je iz rok predsednika OZVVS Šoštanj Leona Stropnika prejel v hrambo praporščak Klemen Miklavžina. Novega praporščaka so med svoje vrste slavnostno sprejeli praporščaki: ZVVS, POZVVS Zahodno Štajerske pokrajine, OZVVS Šmarje pri Jelšah, OZVVS Štore, OZVVS Celje, OZVVS Laško, OZVVS Zgornjesavinsko-Zadrebke doline, OZVVS Slovenske Konjice, OZŠC Laško.

OZVVS ŠOŠTANJ

Zborovali šoštanjski planinci

V petek, 7. marca 2014, smo se planinci zbrali na svečanem rednem letnem zboru članov Planinskega društva Šoštanj. Šoštanjskim gasilcem gre zahvala, da je tudi tokrat zbor potekal v gasilskem domu. Ob zbranih gostih iz sosednjih društev in številnem članstvu smo pregledali svoje delo v preteklem letu.

Foto: arhiv društva

Poročila so podali predsednik društva, načelniki odsekov in vodje sekcij. Veliko smo postorili na planinskih poteh in pridno planinarili, kolikor nam načrtovanega ni preprečilo slabo vreme. Skrbno smo ravnali z denarjem, skrbeli za izobraževanje kadrov in aktivno delovali na področju planinstva ter vključevanja najmlajših v vrtcih, osnovnošolske in srednješolske mladine. Kot vedno smo se s svojimi aktivnostmi vključevali v družbeno dogajanje kraja. V programu za tekoče leto smo zapisali bogat seznam izletov in pohodov ter sodelovanje s sosednjimi društvi na tem področju.

Foto: arhiv društva

Za prizadevno delo v preteklosti smo podelili 15 priznanj različnih kategorij, od teh dve srebrni in dve zlati priznanji Planinske zveze Slovenije. Priznanja sta podelila predsednik Planinske zveze Slovenije Bojan Rotovnik in predsednik društva Matej Kortnik.

S tem svečanim dejanjem je bil zaključen uradni del občnega zbora. Nadaljeval se je v prijetnem in prijetnem vzdušju. Prav tak pa je bil tudi uvodni del: s kratkim dekliškim pevskim nastopom in video projekcijo s planinskih izletov v preteklem letu.

Planinsko društvo Šoštanj letos praznuje 110. obletnico ustanovitve. Temu jubileju je bil med drugim posvečen tudi svečani redni letni zbor. Obeležili smo ga s proslavo 29. marca letos v Kulturnem domu Šoštanj.

ZINKA MOŠKON

PGD Lokovica je obeležila 106. občni zbor

V soboto 8. marca je potekal 106. občni zbor PGD Lokovica, dan poprej pa 9. zbor mladih. Izčrpna poročila predsednika, poveljnika, mladine, članic in veteranov so pričala o kvalitetnem delu društva skozi vse leto 2013.

Foto: arhiv

V našem društvu posvečamo veliko pozornosti izobraževanju in varnosti gasilcev, saj lahko samo strokovno usposobljeni izvajajo intervencije kvalitetno in hitro.

Poleg rednih vaj smo veliko prostega časa preživeli skupaj tudi na vajah za različna tekmovanja. Predvsem lahko tukaj izpostavimo delo mentorjev in našo mladino, ki nam s svojo mladostjo in energijo dajejo veliko elana za delo v prihodnje. O tem pričajo njihovi dosežki, predvsem na državnem nivoju.

Foto: arhiv

Naše društvo ne pozablja, da je tudi druženje pomemben del našega delovanja, zato se redno udeležujemo občnih zborov ostalih prostovoljnih društev. Veselimo pa se tudi vseh ostalih srečanj z našimi prijatelji gasilci.

Kot je svoje poročilo zaključil predsednik, gre posebna zahvala g. županu, Občini Šoštanj, direktorju in vodstvu TEŠ-a. Posebna pohvala pa je bila namenjena naši dobri operativni enoti, saj brez nje ni pravega gasilskega društva in zahvala vsem našim članom za vso opravljeno delo v lanskem letu, v upanju, da bo tako tudi v bodoče.

KARMEN LEDINEK

Občni zbor Športnega društva Ravne

Sobotni večer, 8. marca 2014, je bil v Ravnah pri Šoštanju športno obarvan. Upravni odbor Športnega društva Ravne je namreč sklical redni letni občni zbor, ki je potekal ob 19. uri v dvorani Rekreativsko-kulturnega središča (REKS).

Več kot 100-glavo občinstvo je najprej pozdravil Darko Goršek, predsednik ŠD Ravne: »Športno društvo Ravne aktivno izvaja raznolike športne dejavnosti, predvsem z željo po smotrnem izkoriščanju lepih objektov ter druženju vaščanov. Sam dajem velik pomen čim širši ekipi. Posameznik na tako obsežnem projektu ne pomeni dosti, če pa zaviha rokave skupina ljudi z željo, voljo in znanjem, rezultat ne more izostati. Moj cilj je oblikovati ekipo, v kateri bi si delo porazdelili, želim, da soustvarjamo širše projekte. Naša največja želja je povezati Ravne oziroma Ravenčane. Čutim, da moramo biti povezani, sploh zdaj, ko nas vsakodnevne tegobe silijo k razmišljanju o negotovi prihodnosti. Mi želimo z nepozabnim popoldnevom ob športnih dejavnostih, s sproščenim druženjem ter dobro voljo krajanom vlti kanček optimizma in se imeti lepo.«

Foto: Tim Pušnik

Zbrane je pozdravil tudi župan občine Šoštanj, Darko Menih, ki je spomnil na svojo lansko obljubo, in sicer na možnost odkupa sosednjega travnika in s tem širitev športnega prostora. Pohvalil je delovanje društva in obljubil: »Če uredite beach volley, vam pridem pomagat servirat.«

Uvodnemu pozdravu je sledilo poročilo blagajničarke društva, Marinke Meh, poročilo nadzornega odbora društva, ki ga je predstavil Marko Pergovnik, sledilo je poročilo disciplinske komisije društva, ki ga je podal Boštjan Obšteter. Nadaljevali so s poročili koordinatorjev za aktivnosti preteklega leta. Razbrati je bilo, da je niz dejavnosti v ŠD pester, društvo pa vaščanom ponuja možnost vključiti se v številne športne panoge. V minulemu letu so organizirali tradicionalno ligo v malem nogometu, veteransko ligo v malem nogometu, pohod po Ravenski poti, turnirje v tenisu, badmintonu, namiznem tenisu, pikadu in streljanju z zračno puško, pohodniško ter kolesarsko transversalo, drsanje, smučanje, smučarske skoke, šaljive, družabne igre z veliko vrtno veselico ob zvokih ansambla Modrijani, oktobra pa so se člani ŠD odpravili na zaslužen zaključni izlet v adrenalinski park Otočec. Športne dejavnosti v Ravnah so namenjene vsem – od najmlajših do najstarejših. Slednji so – kakor pove Darko Goršek – zgled in ponos Raven. Redno se srečujejo, igrajo odbojko, kegljajo, balinajo, streljajo z zračno puško, mečejo pikado in organizirajo medkrajevna športna srečanja. Ker se Ravenčani zavedajo, da na mladih svet stoji, so v preteklem letu začeli z vadbo za najmlajše, ki je zelo dobro obiskana in med mladimi zaželena.

Darko Goršek, predsednik ŠD, in Darko Menih, župan občine Šoštanj, sta vsem pohodnikom in športnikom, ki so v preteklem letu uspešno opravili pohodniško oziroma kolesarsko transversalo, čestitala, njihov trud pa nagradila s priznanjem in praktičnim darilcem. Podeljena je bila tudi nagrada za posebne dosežke, ki je šla v roke Franca Vačovnika, za opravljeno kolesarsko transversalo težavnosti A in B 2012 in 2013, opravljeno pohodniško transversalo težavnosti A in B 2013 ter predano in zavzeto delo v društvu. Novost letošnjega občnega zbora je bila tudi predstavitev in podelitev biltenov. Po uradnem delu občnega zbora je sledilo druženje med vaščani ob zvokih ansambla Smeh.

NASTJA STROPNIK NAVERŠNIK

Društvo upokojencev Šoštanj

Vpetek, dne 21.3.2014 ob 9. uri so se zbrali delegati Društva upokojencev na volilni skupščini, da pregledajo delo v preteklem obdobju in sprejmejo plan dela za leto 2014.

Ker je dosedanjemu vodstvu potekel štiriletni mandat, so izvolili tudi novo vodstvo. Poročila o delu v preteklem letu so podali: predsednik, tajnik, blagajnik in nadzorni odbor.

Iz poročil je razvidno, da je bilo društvo zelo aktivno v splošnem, kulturnem predvsem pa na športnem področju, kjer deluje 11 sekcij. Najuspešnejši sta bili ženska ekipa kegljanja s kroglo na vrvici in ekipa športnega ribolova, ki sta se uvrstili na državno prvenstvo. Tudi državnega prvenstva v veleslalomu na Soriški planini so se udeležili naši smučarji in dosegli solidne rezultate.

Foto: arhiv

Na skupščini sta prejela gospa Katarina Zaleznik in gospod Milan Cavnik Spominski listini za 35. letno članstvo v društvu. Poleg tega pa je društvo tudi uspešno preuredilo sanitarije v društvenih prostorih. Podobne naloge so si zadali tudi za naprej, ki pa jih bo uresničilo novo vodstvo v sestavi: Predsednik Janko Zelcer, podpredsednik Mihael Brglez, tajnica Zdenka Uršnik, blagajničarka Betka Berložnik, referent za šport in rekreacijo Jože Jančič in za kulturno dejavnost Ana Rotovnik.

Na koncu se je novo vodstvo zahvalilo dosedanjemu za uspešno delo s spominskim darilom.

DU ŠOŠTANJ

Med krvodajalci tudi župan Darko Menih

VRavnah pri Šoštanju je tamkajšnji KO RK, v sodelovanju Območnim združenjem RK Velenje kot vsako leto organiziral krvodajalsko akcijo za potrebe Bolnice Maribor. Kot je v Ravnah v navadi, se je akcije udeležilo primerno število, tokrat 57 krvodajalcev. Akcija se kljub dejstvu, da je krvodajalcev z leti vedno manj, šteje za uspešno. Krajevna organizacija, ki je tudi sicer zelo dejavna je v soboto 29. marca organizirala predavanje v REKSu.

Župan na stolu. Foto: arhiv

Darovalski list	Zig	Darovalski list	Zig
11.12.1974		17.4.85	
11.3.1975		14.3.86	
10.7.77		1.4.87	
23.5.78		6.4.88	
6.8.76		11.11.88	
29.5.89		12.06.89	
4.5.80		13-11-1991	
28.V.1991		15-04-1992	
28.V.1991		28.Okt.92	
9.IV.1983			

Knjižica krvodajalca. Foto: arhiv

In še majhna posebnost te akcije. Med krvodajalce se je tudi tokrat vpisal šoštanjski župan Darko Menih. Velik podpornik te akcije je že od leta 1974, kot lahko razberemo iz njegove knjižice. V njej se je nabralo kar lepo število datumov. Petintridesetkrat je daroval kri in kot pravi sam, je bil vedno pripravljen in še bo pomagati s svojo krvjo.

MILOJKA B. KOMPREJ

Karnevalska olimpijada zabavna, vesela, množična, mednarodna, predvsem pa našemljena

Pust Šoštanjski je letos že 61-ič preganjal zimo. Letos je imel še posebej težko delo, kar je v svojem pozdravnem nagovoru dejal tudi župan Občine Šoštanj Darko Menih: »Vremenske ujme Občini Šoštanj ne prizanašajo. V začetku februarja nas je po številnih prejšnjih nesrečah prizadel še žled, zato ima pust letos težko, a pomembno nalogo pri preganjanju zime.« Župan se je med drugim še zahvalil organizatorjem za še eno v nizu uspešnih prireditev, ki jih pripravljajo.

Foto: arhiv Občine

Turistično olepševalno društvo je tudi tokrat v Šoštanj privabilo številne skupine – domače, osem pa je bilo gostov iz tujine. Ogromno število obiskovalcev je pozdravilo letošnjo pustno povorko, ki jo je kot vsako leto odprl Pihalni orkester Zarja Šoštanj. Posebne pozornosti so bili seveda deležni koši šoštanjski z glasnim regljanjem in Tresimirji.

Od domačih društev so se predstavili Skorljani, ki so se uprli plačevanju davkov, s starimi kolesi so se pripeljali s Pristave, iz Lajš so prišle čarovnice, iz Topolšice so prišli s posebnim prevoznim sredstvom, v Šentvidu pa so tudi letos opozorili na to, da se smeti v naravi ne odlagajo.

Navdušile so skupine kurentov, niso manjkali cigani z Dornave, linški pustje, pust mozirski in zanimive tuje maske, z območja nekdanje Jugoslavije. Z novimi vragolijami, tokrat tudi s kolesom, so se predstavili stari znanci skupina USB iz Niša.

Poleg župana Darka Meniha je zbrane pozdravil še podpredsednik evropskega združenja karnevalskih mest (FECC) princ Branko Brumen, na častni tribuni pa si je povorko ogledal tudi predsednik FECC-a Slovenija Andrej Klasinc. Celotno povorko sta povezovala in zbrane zabavala s hudomušnimi domislicami Peter Klepetec in Pixi Dixi. Pred karnevalom je župan Darko Menih pripravil sprejem za vse delegate skupin v vili Mayer, kjer so za kratek kulturni program poskrbeli člani Folklorne skupine Oglarji Šoštanj. Andrej Klasinc je pohvalil organizatorje in občino za ohranjanje dediščine in izjemno tradicijo pri organizaciji karnevala.

Po karnevalu je v Športni dvorani Šoštanj potekala še živahna maškarada z Veselimi svati, Skor bandom in Miranom Rudanom. Med najboljše maske so razdelili 13 nagrad, 7 denarnih in šest praktičnih, prvega mesta pa so se razveselili bomboni m & m.

TJAŠA REHAR

Zaradi žvrgolenja ptičkov po vrtovih in gozdovih pa radi pravimo tudi, da se na Gregorjevo »ptički ženijo«. Dnevi se z Gregorjevim začnejo podaljševati. Po starih običajih na Gregorjevo spustimo luč po vodi, kar pomeni, da se dan začne daljšati, da prihaja konec zime in da ne potrebujemo za delo toliko razsvetljave. Po Gregorjevem se pričnejo na kmetijah tudi prva kmečka opravila na poljih.

Prav na ta dan, v sredo 12.3.14 so člani Turističnega društva Topolšica Podeželje in taborniki Rod Topli vrelec iz Topolšice pripravili otroške delavnice v domu krajanov, kjer so skupaj z otroci naredili ladjice oz. gregorčke. Otroci so pod vodstvom vodnikov in članov društva ustvarili unikatne ladjice. Pod večer so se peš odpravili do parka, kjer so, tako kot v starih časih, po potoku Toplica spustili »gregorčke« okrašene s svečkami in tako pregnali temo.

PETRA LIPIČNIK

KUD-ovci in Moja Slovenija

Zagotovo poznane oddajo Moja Slovenija, ki je na sporedu vsako soboto ob 20. uri na TVS 1. dve ekipi, sestavljeni iz znanih slovenskih imen, vsaka s svojim kapetanom se pomerita v zabavnih družabnih igrah in kviz vprašanjih, vse niti pa ima v rokah Mario Galunič.

Foto: arhiv KUD Ravne

V nedeljo, 16. marca 2014, smo se člani KUD-a Ravne odpeljali v Ljubljano in predstavljali naš kraj z modro barvo majic. Za večino prvi stik s televizijskim studiem, kamerami in snemanjem je ne le potešil naša pričakovanja, temveč nas je dodobra nasmejal. Nastopili smo kot spremljevalna ekipa kapetanke Nine Valič, igralka ljubljanske Drame. Ploskali, prepevali, navijali in spodbujali smo našo, iz glasbenih vrst izbrano ekipo, ki so jo sestavljali Darja Gajšek, Boštjan Župančič in Boris Kopitar. V zelo vročem – zaradi kamer in luči – studiu smo se potili dobri dve uri in pošteno preznojili ob napetih nalogah. Z veliko mere dobre volje, smeha in petja smo hitro pozabili na kamere vse naokrog nas in se neizmerno zabavali.

Mislite, da smo bili dovolj glasni, da smo svoje tekmovalce pospremili do zmage? Glejte nas v soboto, 5. aprila, ob 20. uri na TVS 1 in boste izvedeli.

NASTJA STROPNIK NAVERŠNIK

Dejavni upokoјenci Gaberk

Pododbor društva upokoјencev Gaberke je ob koncu leta 2013 »obračunal« z lanskim letom in si zastavil plan v novem. Zelo so dejavni, to je razvidno iz poročila, ki ga je pripravil predsednik Janko Zelcer in iz katerega je razbrati, da so člani, kar 122 jih je, lansko leto dobro izkoristili.

Udeležili so se izleta, srečanja upokoјencev Šaleške regije ter pripravili tekmovanje v pikadu in kegljanju v Gaberkah. Njihova skrb so tudi kraјani, ki se ne morejo udeleževati njihovih dejavnosti, zato jih vključujejo v kraj z obiski in pogovori. Lepa priložnost za pogovor se najde tudi na piknikih in ob šaljivih igrah. Posebej pa je predsednik ponosen na svoje »športnike«. Neverjeten odziv je namreč na rekreacijo, saj je dom kraјevne skupnosti, kjer imajo prostore premajhen, toliko

Pust v Gaberkah

Na pustni torek je Kulturnica Gaberke organizirala pustno povorko skozi kraj Gaberke. Veseljačenja skozi kraj se je udeležilo okoli 30 maškar.

Foto: Mirko Verhovnik

Zaključek je bil organiziran pri kozolcu Kulturnice. Pred leti, ko je bilo za pusta dovolj snega, so bili organizirani smučarski teki v maskah. Zadnja leta pa pustne šeme, željne smučarskih tekov svoje smuči samo nosijo na ramenih in se spominjajo sneženih zim. Zaključka pri kozolcu sta se udeležila tudi župan in njegova soproga.

ALEKSANDER GRUDNIK

Gregorjevo v Topolšici

Gregorjevo velja za prvi pomladni dan, pa čeprav se koledarsko ne ujema z začetkom pomladi. Kot velja iz starih ljudskih izročil je Sveti Gregor prinašalec luči.

Foto: arhiv društva

članov imajo. Zato se zahvaljujejo gasilcem, ki so jim za namen rekreacije odstopili prostore gasilskega doma. V marcu se sicer rekreacija v dvorani zaključuje, a se bo nadaljevala pod kozolcem, kjer vključijo tudi druge dejavnosti. Telovadbe se udeležujejo tako moški kot ženske, poteka pa pod strokovnim vodstvom.

Janko Zelcer. Foto: Milojka B. Komprej

Zelo pomembno je ohraniti zdravega duha, tako pravi predsednik Janko, ki skupaj z odborom Anico Bolha Ivico Avbreht, Ivico Šumah, Ivanko Plazl in Mileno Koren skrbi, da bo družabno življenje upokojencev Gaberk tudi v bodoče prijazno vsem. Ob tem jim pomagajo v krajevni skupnosti, gasilci in kulturnica Gaberke, katerim se ob tej priložnosti zahvaljujejo.

MILOJKA B. KOMPREJ

Pa ga imamo!

Bilten Športnega društva Ravne namreč. V vasici Ravne pri Šoštanju se vsako leto zgodijo številni dogodki. K pestrosti in številčnosti dogajanja svojo noto doda tudi Športno društvo Ravne. Nekateri športni dogodki so bolj obiskane, drugi malo manj.

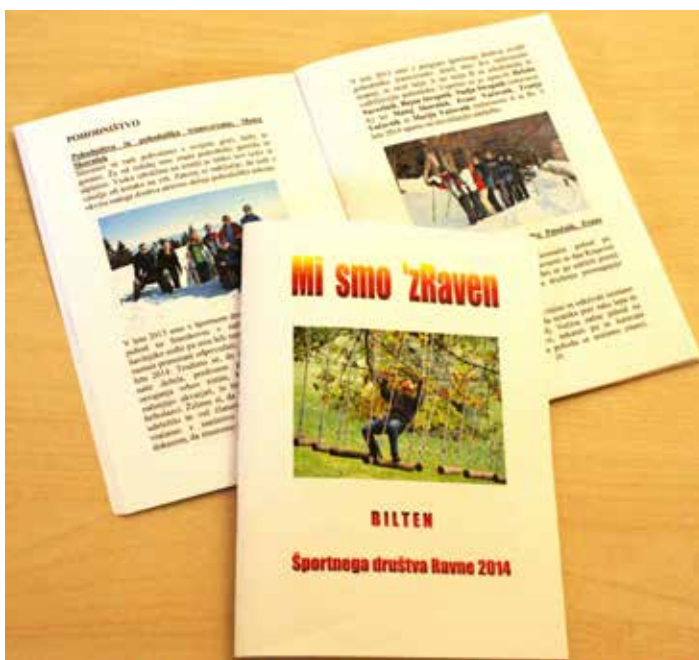

Foto: Tim Pušnik

Nekatere dejavnosti so med vaščani dobro znane, nekatere še ne toliko. Ravno z namenom, da bi povečali prepoznavnost naših dejavnosti, smo se v Športnem društvu Ravne odločili, da izdamo bilten.

V biltenu pod že znanim sloganom Mi smo 'zRaven smo zajeli vso športno dogajanje, ki poteka na domačem terenu in tudi drugje, predstavili smo zgodovino športnega društva, športne objekte in trenutno vodstvo športnega društva, vsebino smo popestrili z dvema intervjujema; enega smo opravili s predsednikom ŠD Ravne, Darkom Gorškom, drugega pa z mladim, perspektivnim športnikom iz Raven, Urbanom Rotnikom. Nismo pozabili niti na – najbolj odmevni dogodek preteklega leta – na družabne, športne igre in veliko vrtno besedilo z Modrijani, niti na pustolovsko-adrenalinski izlet članov društva na Dolenjsko.

Želja upravnega odbora je bila, da z biltenom pokažemo ljudem, kaj vse se dogaja pri nas na športnem področju, že aktivne člane pa povabimo, da se nam pridružijo še na drugih dejavnostih. Upamo, da bomo željo tudi uresničili. V biltenu so navedeni urniki vadb, vključno z lokacijami in telefonskimi številkami koordinatorjev vseh dogodkov, zato izgovorov, da ne bi bili z'Raven ni.

Bilten, ki smo ga pripravljale Danica Sovič, Katja Milavec in Nastja Stropnik Naveršnik, so člani športnega društva dobili na občnem zboru. Vsem članom je bil bilten poslan po elektronski pošti, dobilo pa ga je tudi vsako gospodinjstvo v poštni nabiralnik.

NASTJA STROPNIK NAVERŠNIK

Kreativna delavnica – velikonočna dekoracija

Včetrtek, 20.3.2014 je Kulturno športno društvo Vulkan iz Belih Vod organiziralo kreativno delavnico z naslovom velikonočna dekoracija. Tokrat je delavnica potekala v prostorih kmetije odprtih vrat Razpodovnik v Belih Vodah.

Foto: arhiv društva

Delavnice se je udeležilo 11 udeleženk, vodila pa jo je gospa Marija Bahun, ki nam je z veseljem pokazala, kako narediti prelepe pisane copate iz filca. Copate smo spretno zašile, jih okrasile z velikonočnimi motivi, ponovno pa smo izdelovale tudi cvetje iz najlonskih nogavic, katere smo se naučile izdelovati že na eni od lanskih kreativnih delavnic. Na koncu je nastal pristrčen izdelek, ki ga bomo lahko uporabile za okrasitev doma ali pa kot zelo domiselno velikonočno darilo. Čas je zelo hitro minil in po treh urah ustvarjanja smo se poslovile s pisanimi copatki v rokah in v pričakovanju naslednje delavnice, kjer se bomo spet naučile nekaj novega.

KŠD VULKAN BELE VODE

Praznovanje materinskega dne v Belih Vodah

Čeprav materinski dan uradno ni praznik, mu v Belih Vodah vsako leto naklonimo precej pozornosti z namenom, da bi se vsaj en dan v letu svojim materam zahvalili za njihovo skrb in pozornost, ki nam jo vsak dan nesebično poklanjajo.

Foto: arhiv društva

Zato je svet KS Bele Vode v nedeljo, 23.3.2014 organizirala praznovanje materinskega dne v spomladansko okrašeni dvorani OŠ Bele Vode. Na začetku nas je vse navzoče pozdravila predsednica KS Bele Vode, Anica Pudgar. Sledil je zabavno - kulturni program, ki ga je povezovala Jasmina Stropnik. Poleg recitacij o mamicah, ki so jih z več kot 20 otroci pripravile mentorice Jasmina Stropnik, Anita Kotnik Vovk in Urška Goličnik, so naši mali korenjaki tudi zaplesali in zapeli nekaj pristrčnih pesmi. Otroci so tudi letos dokazali, da so odlični v vlogah plesalcev, pevcev in recitatorjev. Starše so navdušili in jim polepšali ta deževni dan. Ogledali smo si tudi dva skeča, ki sta nas nasmejala do solz. Kot vsako leto na ta dan, nas je na naše veliko veselje, obiskal tudi župan občine Šoštanj Darko Menih s soprogo. Po zaključenem programu so otroci obdarili svoje mame z rožicami, nato pa nas je čakalo zelo okusno kosilo, pecivo, kava in osvežilna pijača. Ob prijetni glasbi dua Skornšek se je praznovanje nadaljevalo v pozno popoldne.

KŠD VULKAN BELE VODE

Vsem mamam in ženam

Med bogato zapuščino Pavčkovih verzov najdemo tudi sledeče

»VSAKA MAMA JE PRAVA MAMA,
DANA ZA SREČO IN NA VESELJE.
PRAVA. IN ENA SAMA.
ZA VSE ŽIVLJENJE.«

Ti verzi so slišani mnogokrat, največkrat pa zagotovo ravno v mesecu marcu, ko praznujejo mame (in tudi žene, babice, dekleta). Različno uporabljeni verzi, a vedno enako interpretirani. Mesec marec je tisti mesec, ko pripadnice nežnejšega spola slavijo dva praznika. Nanju so opozorili tudi v Ravnah, kjer so v organizaciji tamkajšnjega kulturno-umetniškega društva (KUD) pripravili v čast obeh praznikov proslavo.

V soboto, 15. marca 2014, je dvorana REKS-a izžarevala ženstvenost in materinskost, saj je ni bilo točke, ki ne bi bila povezana z rdečo nitjo proslave. Uvodoma so zbrane v dvorani pozdravili člani Plehmuzike Ravne. Nadaljevale so pevke ženskega pevskega zbora Planike pod zborovodsko taktirko Špele Obšteter. Za pristen smeh na obrazu in tudi kakšno solzico sreče so poskrbeli otroci s podružnične šole Ravne, ki so pripravili instrumentalno-plesno-recitatorsko točko, za češnjo na vrhu smetane pa so poskrbeli njihovi spisi o svojih mamicah. Da otroška sreča res ne potrebuje veliko, je potrdila ena izmed učenk, ki je zapisala, da ima svojo mamico najraje, ko ji skuha krompirjevo juho. Proslavo so nadaljevali člani moškega pevskega zbora z zborovodkinjo Teo Plazl.

Dekleta zbora Planike so nam zapele pesem Mini maxi, na bobnih jih je spremljal Samo Jan. Foto: Tim Pušnik

Pri pesmi Če žen'ka krega te so jih spremljali Jernej Hudournik, Samo Kotnik in Matjaž Meh na harmoniki, kontrabasu in kitari. S svojimi doma narejeni instrumenti so se predstavili tudi Ravenski Štrajherji. Sledil je skeč v igralski zasedbi Simone Koren, Mojce Kotnik, Nataše Obšteter in Vesne Skaza. Nekaj deset let postarane ženske in babice so se spominjale vseh 8. marcev, ko so zaman čakale in upale, da se bodo njihovi možje spomnili nanje. Postregle so z veliko dozo smeha. Enournna proslava se je zaključila z nastopom harmonikarjev Jerneja Hudournika in Sama Kotnika. Vsa dekleta, matere in babice so v poklon dobile sladko darilce.

NASTJA STROPNIK NAVERŠNIK

Ženam za praznik kulture

Kulturno društvo Ivan Napatnik iz Zavodenj je moralo program, ki ga je pripravilo za Slovenski kulturni praznik, 8. februar, zaradi nepredvidenih naravnih razmer realizirati nekoliko kasneje.

Foto Darko Vučina

Ravno pravišnji datum za to je bil 8. marec, ko so praznik kulture združili z dnevom žena. Kot kaže so izbrali prav, saj je polna dvorana tamkajšnjega večnamenskega doma dokazovala, da si krajani želijo take vrste prireditvev. Program, ki so ga pripravili je bil naravnan na ples, kot pa se spodobi, je uvodoma zbrane pozdravila Zdravljica, ki jo je izvedel priznani Oktet Zavodnje. V nadaljevanju so program sestavljali: folklorno društvo Oglar Šoštanj, folklorna skupina Dobrna, kulturno umetniško društvo Medjimurje s folklorno in tamburaško skupino in plesalke orientalskih plesov Irly-dance iz Šmarji pri Jelšah. Med nastope skupin je besedo ali več vpletla Alenka Sinigajda, predsednik Bernard Rogelšek, pa se je ob koncu zahvalil vsem članom in nastopajočim za sodelovanje. Voščil je zbranim za praznik in jih povabil na ostale prireditve, ki jih organizirajo skozi vse leto.

Praznovanje se je nadaljevalo ob glasbi in prijetnem klepetu krajanov pa tudi nastopajočih, ki so se jim pridružili pri mizah.

MILOJKA B. KOMPREJ

Resnična smrt pesnika?

Da bomo z barbarskimi klici hiteli preko zemlje, / da bomo pobijali vse, razrušili vse, / mi, ki čitamo Byrona, Gorkega, Bloka, Puškina, / in da bomo jutri divjali s peno / krvavo na ustih. / Uživali bomo ob krvi nedolžnih teles. / O, ne... o, ne... / Kako sram me je...

Karel Destovnik – Kajuh / Slutnja

*

Malica za stavkajoče kolege / Velenjski rudarji so v torek samoiniciativno kupili 300 malic za stavkajoče kolege v Rudniku Trbovlje Hrastnik in jim jih tudi poslali.

Naš čas, št.: 10, 13. 3. 2014, stran 1

Pisatelj Ivan Sivec je leta 2008 izdal biografski roman *Moji edini, ki jo ljubim; Kajuhova prva ljubezen*. Vrsto Kajuhovih rokopisov, ki so postali gradivo za to Sivčevo delo, mu je za študij in za predajo NUK-u, izročila Marija Weingerl, rojena Medved, ki je takrat živel v Slovenj Gradcu. Marija Medved je bila prva ljubezen Karlija Destovnika v Šoštanju, še pred pričetkom druge svetovne vojne.

V knjigi je Sivec tik pred koncem zgodbe zapisal nekaj strani o tem, kako je Kajuh umrl in se je zopet pokazalo, da je človeški spomin precej zibajoča zadeva, zato se je pisatelj izognil rekonstrukcije zadnjih pesnikovih trenutkov in jih je v knjigi predstavil z besedami več prič. Iz tega je potem zapisal in dramatsko povzel dogodek ter ga za knjigo oblikoval po pripovedi Toneta Vidmarja raziskovalcu Kajuhovega življenja, Emilu Cesarju. Vendar je bil pisatelj eden redkih, ki je zapisal tudi to, kar se je tudi govorilo od pesnikove prezgodnje smrti dalje. Takole beremo v Sivčevi biografski pripovedi: »Sam sebe se je (Karel Destovnik, op. p.) začel zavedati in iskati svoj prostor pod soncem in resnico življenja že pri petnajstih, tako je intenzivno živel samo šest let. Šest let je v svoji duši trpel, šest let je upal, šest let je pesnil, šest let je ljubil. Za vse drugo pa ga je prikrajšal nemški strel.

Nekateri so pozneje celo govorili, da strel ni bil nemški, temveč da ga je ubil eden iz lastnih vrst, ker je bil Karlijev brat Joži v nemški vojski in tako njegov lik partizanskega pesnika ni bil čist. A to so bila bržčas potikanja. Pa če tudi bi bilo res, Karlija ni več.«

Zapis je, če ga premislimo, precej pomenljiv in vreden enega najbolj plodovitih slovenskih pisateljev, ki je za razliko od mnogih kronistov iz Velenjske kotline, dovolj iskreno in korajžno zapisal to, kar se pač govori med ljudmi. Pomembneje od tega pa je njegov sklep, da je v resnici vseeno, čigava krogla ga je pokončala. Dejstvo je, da je padel, malodane epsko, v neposredni bližini doma iz katerega je izhajal in za katerega se je boril. Dejstvo je, da so šele z njegovo smrtjo zrasli nastavki za mit o njegovem življenju in za Kajuhov mit sam po sebi, predvsem pa ideološko predvidevanje in interpretiranje njegovega življenja in njegove smrti, iz česar je (i)zrasel »partizanski« pesnik, ne zgolj prezgodaj umrl pesnik, ki je v svoji mladostni težnji za pravičnostjo seveda stal na strani izkoriščanih (delavcev ter siromakov), nasproti tovarnarjem, veleposestnikom, nosilcem kapitala, kapitalistom torej. Cel opus njegovih zgodnjih, socialnih pesmi izpričuje te in takšne vrednote in te ter takšne vrednote je politična propaganda kasneje uporabljala najprej skozi tolmačenje, o čem je pisal pesnik, nato je iz tega izpeljala sklep, o čem bi pisal pesnik, če bi bil še živ. Na tej liniji pa seveda samo delo Kajuha postopno izgine v drugi plan, izstopijo pa vrednote, ki jih je zagovarjala poveljna oblast in ki jim je domnevno služil tudi Karel Destovnik Kajuh s svojim celotnim opusom pesmi. Kaj pa je v resnici mislil in želel Kajuh, je seveda zavito v popolno skrivnost. Z veliko verjetnostjo seveda lahko domnevamo, da bi Kajuh tudi po vojni nadaljeval s politično agitacijskimi pesmimi. Ali pa bi ga bližnje srečanje z osvoboditvijo ne le veselilo do neskončnosti, ampak tudi potrl zaradi krivic novih oblasti, kot je na primer potrl Prežihovega Voranca, da ne omenjamo Edvarda Kocbeka.

Jaz sem med svojimi prvimi pesniškimi poskusi brez dlake na jeziku opravil pesniški »dialog« z rojakom, ki se mi je zdel nujen, da sem sploh lahko začel objavljati svojo socialno poezijo. Tako je bila med prvimi objavami v Hotenjih tudi pesem Pogovor s Kajuhom in tako se je znašla v mojem prvencu Pesmi iz premoga pesem Koračnica, kjer ga prav tako omenjam v povezavi s pesnikom Majakovskim in kjer bralcu sporočim, da zgolj povzemam formo, ki jo je izumil veliki ruski modernist in ki ga je posnemal že Kajuh, in tako tudi jaz posnemam oba. To je bilo gotovo po svoje predrzno pesniško »napihovanje«, postavljati se v osemdesetih letih ob bok klasikoma. Slovenskemu Kajuhu in svetovnemu Majakovskemu. A nekako je bilo treba začeti in pošteno se mi je zdelo, da povem, kdo so moji vzorniki. Da se torej (še) nočem primerjati z njimi, pač pa da sem se skušal od njih učiti bolj in več, kot nam je to omogočal šolski sistem. Kljub temu dejanju poklona na začetku moje pesniške poti, me vprašanje, kaj in kako bi pisal Kajuh danes, še vedno močno vznemirja!

Vodilna politika Velenjske kotline po drugi svetovni vojni, postavljena na proletarske temelje, ki ga v prvi vrsti predstavljajo velenjski rudarji in še bolj, a veliko manj opazno grobo izkoriščane delavke v Gorenju, je to s specifično ideologijo, ki jo lahko poosebimo s politiki v zaporedju Žgank – Meh – Kontič, Kajuha brez njegove vednosti vgradila v temelje svojih vrednot, ki se jim redno in vsakokrat zelo očitno poklanjajo okoli 22-tega februarja, ob vsakoletni obletnici Kariljeve smrti. Čeprav je bilo letos to prikazano kot veliko bolj slavnostno zaradi okrogle obletnice, bi pregled minulih letnikov našega edinega lokalnega tednika hitro razkril, da tudi tista leta, ko obletnice niso okrogle, čaščenje Kajuha ni nič skromnejše in nič manj patetično, kot je bilo letos. Gre zgolj za to, da se forma malo prilagaja razmeram in vremenu, vse drugo ostaja isto. Včasih kar malo pustno, času primerno, našemljeno z raznoraznimi partizanskimi uniformami, ki jih v sili mnogi poistovetijo in nadomestijo kar z ostanki uniform, predvsem titovk »sivomaslinaste boje«, ki pa je bila zaščitni znak zadnje faze jugoslovanske narodne armije. Vse to je utemeljeno na predpostavki, da je Kajuh bil v bistvu član zveze komunistov in tako po analogiji stvari ostaja član tudi 70 let po svoji smrti in sicer član politične stranke, naravne naslednice, krvne sorodnice, ki je svojo metamorfozo iz zveze komunistov od leta 1990, razvijala do današnje SD z vrsto vmesnih stopenj, ki jih niti mnogi člani ne znajo več naštetih ne po vrsti in ne po letih. A kako bi bilo, če bi bil Kajuh ves ta čas živ? Bi še bil član njihove kulturniške skupine? Bi hodil prebirati svoje pesmi na vsakoletno aprilsko kresovanje na Gorice, lučaj stran od spomina na poveljno poboje?

Tako, kot so pripadniki te politične stranke, ki v demokraciji s spreminjanjem imena briše sled svojih korenin in ki je bila sestavni del vseh vladnih koalicij, prepričani, da je Kajuh »njihov« pesnik tudi v tem času, sam močno dvomim, da bi se pesnik tako brez prizivno postavljaj na vladno stran, kot se nam to vztrajno vsiljuje. Jaz sem prepričan, da se ne bi. Če ne prej, bi stopil na drugo, izkoriščano stran ob spontanemu uporogoljufanih in izkoriščanih proletark izza gorenjskih tekočih trakov leta 2009 in ne bi v istem času proslavljal in deklamiral uslužbencem mestne občine Velenje na zaporih za avtomobilski promet na Rudarski cesti v Velenju, ob evropskem dnevu mobilnosti. Ali pač?

Bi Kajuh, če bi še živel, podprl zadnji pravi knapovski štrajk v zasavskih Revirjih, ali bi pel odo predsednici domnevno levičarske vlade, ki je zbrala korajžo in šla h knapom pod zemljo, da bi rešila 130 delovnih mest, medtem ko ji 130 tisočih nezaposlenih zunaj, ki jih ne snemajo vsak dan televizijske kamere, ne pride do živega? Komu bi danes pel Kajuh? To je pravo vprašanje - ne komu je pel, ko je bil živ! Ker dobro vemo, da je bila njegova pesem namenjena izkoriščanim, ne pa izkoriščevalcem. Žal danes ne razumemo točno, kdo je na kateri strani. Razumemo, da so na strani izkoriščanih delavke v Gorenju. Ne razumemo pa, da so na strani njihovih izkoriščevalcev tisti, ki se kitijo s Kajuhovim imenom.

Prepričan sem, da bi Kajuh, če bi bil še živ, pred dnevi šel skupaj z velenjskimi knapi na obisk v Trbovlje, kamor se je odpravila solidar-

nostna, stanovska skupina, najbrž tudi s kakšno temno slutnjo, kako se bo čez desetletja (upajmo) zapiralo velenjski rudnik. Poučno je tudi za velenjske knape, kako se ravna s trboveljskimi zdaj, ko jih ne rabijo več! Da se je izkazalo, da gre pri teh rečeh zopet čisto na koncu za peščico tistih, za katere bi morali poskrbeti najprej! Če kaj, je bilo Kajuhu kot pesniku jasno, da pridejo časi, ko je treba tudi umetnost vklopiti v kontekst časa in luščiti resnico zato, da kljub naši volčji naravi, ostajamo ljudje tudi v stiskah. In ker Kajuha ni več, moramo mi, ki smo si ob februarških branjih poezije v Velenjski kotlini samovšečno nadeli ime »Kajuhovi dediči«, vsak po svojih močeh tudi skozi umetniško besedo odslikavati čas, ki ga živimo in kako ga občutimo.

Sam sem že nekaj časa odločen, da bom, če mi bo ljubo zdravje milo, neke proti koncu prihodnjega leta končal rokopis romana, ki bo naslonjen na štrajke in stavke v Velenjski kotlini, predvsem na onega knapovskega iz leta 1972, katerega domnevni »kolovodja« naj bi bil znameniti »Beli«, ki ga še vedno in redno srečujemo v širšem krogu propagandno – volilnega aparata velenjske najmočnejše stranke. A bolj ko človek brska za starimi dokumenti, kolikor jih je pač še ostalo in kolikor jih je še na voljo, za vse te dogodke kaže, da so bili še najbolj spontani tisti, ki so se zgodili mimo sindikata. Zato sem zgoraj omenil zadnji upor žensk na gorenjski kapiji pred leti in zdaj že antologijsko poletje na vpadnici v Velenje, pred Vegradovo upravno zgradbo, ki so ga spretni politiki sicer kanalizirali zgolj v gnev proti Hildi Tovšak, vsi pa smo popolnoma spregledali, da je takrat dokončno pokleknil delavski sindikalizem v Velenjski kotlini in je obupane bosanske gradbince, betonere in železokrivce brez plač in z delovnimi dovoljenji za določen čas, hodil miriti socialno sindikalni poverjenik za kmetijske pridelke iz Žalca.

In tako smo bili minule dni priča enemu zadnjih, če ne zadnjemu, resnično proletarskemu štrajku (v Trbovljah), kar pa bi malo težje rekli za velenjskega, saj ga je že naš edini lokalni tednik dne 27. februarja v osmi številki na tretji strani čez pol strni najavil z naslovom »Prvič v zgodovini knapi stavko napovedali«. Ko pa še premislimo stavkovne zahteve stavkajočih, za razliko od tistih, ki so jih leta 2009 zahtevale delavke v Gorenju, postane jasno, zakaj se je novinarki zdelo bolj pomembno izpostaviti v naslovu to, da so stavko napovedali skladno z zakonom, kot pa da bi se v naslovu našla kakšna stavkovna zahteva, na primer: »Hočemo več regresa!«

Za današnje razmišljanje pa se vrnimo raje k vprašanju, kaj kdo v današnji družbeni mreži v resnici zagovarja in koga kdo v resnici predstavlja in kdo se za koga zavzema v resnici ter kdo ima od česa koristi.

Če tako vzamemo v precep zadnji trboveljski štrajk, lahko ugotovimo, da gre nekaj hudo narobe. Štrajkali so namreč tisti, ki jih po zakonu o zapiranju rudnika ne bi smelo več biti, pa jih je še kar okoli 150. Za teh 150 ljudi, ki bi jih po zakonu že morali »prestrukturirati« in smo slovenski davkoplačevalci to prestrukturiranje plačali, je v Trbovlje tekla sama predsednica vlade, ki ji za to gesto velja čestitati predvsem z vidika uspešne »spinovske« poteze. Ko smo izvedeli kakšno prestrukturiranje je slovenska vlada našla namesto direktorja rudnika v zapiranju, smo se lahko samo kislo nasmehnili. Knap, ki si želi samo še v »penzijo«, bodo prezaposlili na »ajznponu«, kjer bodo lahko še naprej zabijali »šinegle«. Da je nas lahko vse skupaj v dušo sram, kakšno oblast imamo zaradi utemeljitve, da gre za nizko izobražene in specifične kadre... medtem ko 130.000 brezposelnih, predvsem mladih in veliko visoko šolanih, čaka na napotnice za pogovor pri delodajalcih, na napotnice ki so vse same po sebi blef, saj so samo del birokratskega formalizma za naprej dogovorjene službe. Pa so te napotnice vseeno najpomembnejši izdelek množice zavodov za zaposlovanje. Še čudno, da vse te vojske brez dela ne pošljejo na »ajznpon zabijati šineglav«. Bi bil rešen problem drugega tira Divača – Koper čez noč.

S trboveljskim štrajkom peščice zadnjih knapov, ki so si s tridnevnim umikom v jamo izborili prekvalifikacijo na »ajznponu«, so v sodobni Sloveniji za večno pokopane sanje o proletarski revoluciji, ki jih zadnje čase od mrtvih kličejo pozabljene in s prahom zgodovine zaprašene socialistične stranke ter gibanja. S knapovskim štrajkom 2014 v Trbovljah

Kaj je narobe s to fotografijo? Foto: splet

so za večno pokopane sanje o proletarski revoluciji in se bodo morali tudi naši levičarji resno zamisliti nad tem dejstvom, ko se bodo prihodnjega februarja, našemljeni v titovke z rdečimi zvezdami odpravili na slavnih pohod s Paškega Kozjaka preko Graške gore in Osreških peči na Žlebnikovo domačijo. Tam pa bi se veljalo resno vprašati, ne kdo je v resnici pokončal Kajuha, ampak kdo je v resnici uničil plemenite sanje in ideje o pravičnem družbenem redu, ki to socializem zagotovo ni! Groteskno je že vztrajanje v slovenski ekonomiji, ki je prejšnjo t. i. »družbeno lastnino« le na videz privatizirala. V resnici jo je samo poklonila politični eliti prejšnje družbene ureditve v neskončno izčrpavanje preko najrazličnejših vzvodov domnevnega »neoliberalizma«. Tega pa v naših krajih v resnici še ni bilo, zato lahko trdimo, da bi z njim ne bilo slabše, ko te j v tem »spiranem« državnem kapitalizmu, kot ga imamo zdaj!

...In kaj je narobe s to fotografijo? Foto: splet

Zato zaradi ekonomskega propada, v katerem smo pristali, našemu vrlemu, prislovično optimističnemu predsedniku države Borutu Pahorju, kot je tudi poročal prej omenjeni lokalni tednik čez dve naslednji strani, na velikem partizanskem mitingu ob 70-letnici prihoda XIV. udarne divizije v Velenje, ni preostala nobena druga vesela novica kot tista, da smo lahko veseli, da še ni vojne, kot je bila takrat, leta 1944..., da se je dvakrat prekopani partizan, ne pesnik, Kajuh, dvakrat obrnil v svojem zadnjem počivališču v Podkraju.

PETER REZMAN

	ZVRST	KDAJ	KAJ	KJE	ORGANIZATOR
	razstava	torek, 1.4. do 30.4.	Nekoč je bilo jezero - razstava rib	Vila Mayer	Občina Šoštanj
	delavnica	torek, 1.4. ob 17:00	Torkova peta – ustvarjalnica za otroke in starše	Vila Mayer	MZPM Velenje – Klub mladih za mlade
	predavanje	torek, 1.4. ob 19:00	Potopisno predavanje: Andreja Rustja: Življenje med Amiši	Mestna knjižnica Šoštanj	Mestna knjižnica Šoštanj
	predstavitve	torek, 1.4. ob 19:00	Galerijski večer, Predstavitev društev; društvo Oktet Zavodnje	Mestna galerija Šoštanj	Zavod za kulturo Šoštanj
	predstavitve	sreda, 2.4. od 12:00 do 17:00	Računalniška delavnica: uporaba računalnika	Središče za samostojno učenje Šoštanj	Središče za samostojno učenje Šoštanj
	pravljice	četrtek, 3.4. ob 17:00	Pravljичne ure (Tracey Corderoy: Čas je za kahlico Pripoveduje Andreja Kolenc)	Mestna knjižnica Šoštanj	Mestna knjižnica Šoštanj
	planinstvo	sobota, 5.4.	Področno orientacijsko planinsko tekmovanje v ligi Smrekovec (tekmovanje)	Odhod iz AP Šoštanj	Planinsko društvo Šoštanj
	planinstvo	sobota, 5.4.	Obnova planinskih poti v oskrbi PD Šoštanj (delovna akcija)	Okolica Šoštanja	Planinsko društvo Šoštanj
	planinstvo	sobota, 5.4.	Donačka gora (884m) (izlet, lahka pot)	Odhod iz Gaberk	Planinsko društvo Šoštanj
	rekreacija	ponedeljek, 7.4. ob 8:00	Sprehod za zdravje	Zbirno mesto pred Občino Šoštanj	Središče za samostojno učenje Šoštanj
	sejem	ponedeljek, 7.4. od 10:00 do 18:00	Knjižni sejem	Mestna knjižnica Šoštanj	Mestna knjižnica Šoštanj
	predstavitve	sreda, 9.4. od 12:00 do 17:00	Računalniška delavnica: Osnove PowerPointa	Središče za samostojno učenje Šoštanj	Središče za samostojno učenje Šoštanj
	pravljice	četrtek, 10.4. ob 17:00	Pravljичne ure (David Bedford: Veliki pulover malega medveda Pripoveduje Marjetka Blatnik)	Mestna knjižnica Šoštanj	Mestna knjižnica Šoštanj
	predstava	četrtek, 10.4. ob 19:00	Glasbena praviljica	Kulturni dom Šoštanj	Zavod za kulturo Šoštanj in OŠ Gorica
	srečanje	petek, 11.4. ob 18:00	Srečanje prijateljev filma, projekcija kratkih filmov	Muzej usnjarstva na Slovenskem	Muzej usnjarstva na Slovenskem
	planinstvo	sobota, 12.4.	Kanjon reke Reke (izlet, lahka pot)	Odhod iz AP Šoštanj	Planinsko društvo Šoštanj
	očiščevalna akcija	sobota, 12.4. ob 8:00	Očiščevalna akcija občine Šoštanj	Dom ribičev ob Družmirskem jezeru	Občina Šoštanj

ZVRST	KDAJ	KAJ	KJE	ORGANIZATOR
 očiščevalna akcija	sobota, 12.4. ob 8:00	Očistimo Slovenijo - očistimo Lom	Topolšica, Lom	Turistično društvo Topolšica - podeželje
 rekreacija	ponedeljek, 14.4. ob 8:00	Sprehod za zdravje	Zbirno mesto pred Občino Šoštanj	Središče za samostojno učenje Šoštanj
 razstava	torek, 15.4. ob 19:00	Ti skrivnostni moj cvet, Rafael Samec	Mestna galerija Šoštanj	Zavod za kulturo Šoštanj
 košarka	sreda, 16.4. ob 20:00	Elektra Šoštanj - Portorož (8. krog, 1.SKL Lige Telemach, liga za obstanek)	Športna dvorana Šoštanj	Košarkarski klub Elektra
 predstavitev	sreda, 16.4. ob 18:00	Zvočna kopel	Mestna knjižnica Šoštanj	Mestna knjižnica Šoštanj
 pravljice	četrtek, 17.4. ob 17:00	Pravljичne ure (Jane Chapman: Resnično dobri prijatelji Pripoveduje Andreja Kolenc)	Mestna knjižnica Šoštanj	Mestna knjižnica Šoštanj
 pohod	petek, 18.4. ob 16:00	Velikonočni otroški Metuljev pohod	Hotel Vesna, Topolšica	Turistično društvo Topolšica - podeželje
 rekreacija	ponedeljek, 21.4. ob 8:00	Sprehod za zdravje	Zbirno mesto pred Občino Šoštanj	Središče za samostojno učenje Šoštanj
 košarka	torek, 22.4. ob 20:00	Elektra Šoštanj - Tajfun (10. krog, 1.SKL Lige Telemach, liga za obstanek)	Športna dvorana Šoštanj	Košarkarski klub Elektra
 predstavitev	sreda, 23.4. od 12:00 do 17:00	Računalniška delavnica: Osnove Worda	Središče za samostojno učenje Šoštanj	Središče za samostojno učenje Šoštanj
 pravljice	četrtek, 24.4. ob 17:00	Pravljичne ure (Jean Baronian: Dobrodošli! Pripoveduje Marjetka Blatnik)	Mestna knjižnica Šoštanj	Mestna knjižnica Šoštanj
 pogovor	četrtek, 24.4. ob 18:00	Klepet pod Pustim gradom	Muzej usnjarstva na Slovenskem	Muzej usnjarstva na Slovenskem
 postavitve mlaja	nedelja, 27.4. ob 14:00	Mlajevanje na Lomu	Na ovinku pri Rihu na Lomu v Topolšici	Turistično društvo Topolšica - podeželje
 rekreacija	ponedeljek, 28.4. ob 8:00	Sprehod za zdravje	Zbirno mesto pred Občino Šoštanj	Središče za samostojno učenje Šoštanj
 predstavitev	torek, 29.4. ob 19:00	Predstavitev knjige Šoštanjčana Janeza Žmavca	Mestna galerija Šoštanj	Zavod za kulturo Šoštanj
 predstavitev	sreda, 30.4. od 12:00 do 17:00	Računalniška delavnica: Brskanje po spletu	Središče za samostojno učenje Šoštanj	Središče za samostojno učenje Šoštanj
 kresovanje	sreda, 30.4. ob 19:00	Kresovanje pri Vržišniku na Lomu	Pri Vržišniku na Lomu v Topolšici	Turistično društvo Topolšica - podeželje

Bogoslužna oznanila

Svete maše na 4. postno nedeljo, 30. marca 2014 (poletni čas):

Šoštanjka župnijska cerkev ob 7. in 8.30 uri (skupni krst).

Šoštanjka mestna cerkev ob 11.15 in 19. uri.
Zavodnje ob 10. uri. | Bele Vode ob 8.30 uri.
Gaberke ob 10. uri.

Svete maše na 5. postno, tiho nedeljo, 6. aprila 2014:

Šoštanjka župnijska cerkev ob 7. in 8.30 uri.
Šoštanjka mestna cerkev ob 11.15 in 19. uri.
Zavodnje ob 10. uri. | Bele Vode ob 8.30 uri.
Topolšica ob 10. uri.

Svete maše na cvetno nedeljo, 13. aprila 2014:

Šoštanjka župnijska cerkev ob 7., 8.30 in 15. uri (Vera in luč).

Šoštanjka mestna cerkev ob 11.15 in 19. uri.
Zavodnje ob 10. uri. | Bele Vode ob 8.30 uri.
Topolšica ob 11.30 uri. | Gaberke ob 10. uri.

Svete maše na Veliki četrtek, 17. aprila 2014:

Šoštanjka župnijska cerkev ob 20. uri.
Bele Vode ob 18. uri. | Zavodnje ob 18. uri.

Obredi na Veliki petek, 18. aprila 2014:

Šoštanjka mestna cerkev ob 15.00 križev pot.

Šoštanjka župnijska cerkev ob 20. uri.

Bele Vode ob 18. uri. | Zavodnje ob 18. uri.

Blagoslovi in vigilije, 19. aprila 2014:

Blagoslov ognja:

Šoštanjka župnijska cerkev ob 7. uri.

Bele vode ob 8. uri. | Zavodnje ob 8. uri.

Blagoslov velikonočnih jedil:

Šoštanjka župnijska cerkev od 10h do 16h vsako uro.

Šoštanjka mestna cerkev ob 10. in 15. uri.

Bele vode ob 13. in 18. uri. | Topolšica ob 17. uri.

Gaberke ob 16. uri. | Zavodnje ob 14. in 19. uri.

Velikonočna vigilija:

Šoštanjka župnijska cerkev 20. uri.

Bele vode ob 18. uri. | Zavodnje ob 19. uri.

Svete maše na praznik Velike noči, 20. aprila 2014:

Šoštanjka župnijska cerkev ob 5.30, ob 6.15 velikonočna procesija z mašo ob 7. uri in maša ob 8.30 uri.

Šoštanjka mestna cerkev ob 11.15 in 19. uri.

Bele Vode ob 8. uri. | Zavodnje ob 10. uri.

Gaberke ob 11.30 uri. | Topolšica ob 10. uri.

Svete maše na velikonočni ponedeljek, 21. aprila 2014:

Šoštanjka župnijska cerkev ob 8.30 uri.

Šoštanjka mestna cerkev ob 11.15 in 19. uri.

Bele Vode ob 8.30 uri. | Zavodnje ob 10. uri.

Sveti Anton ob 11.15 uri.

Svete maše na belo nedeljo, 27. aprila 2014:

Šoštanjka župnijska cerkev ob 7., 8.30 in 10.30 uri (slovesnost svete birme).

Šoštanjka mestna cerkev ob 19. uri.

Zavodnje ob 9.15 uri. | Bele Vode ob 8. uri.

Na praznik sv. Jožefa delavca, 1. maja 2014, bo ob 10h sveta maša na Svetem Križu.

Svete maše na 3. velikonočno nedeljo, 4. maja 2014:

Šoštanjka župnijska cerkev ob 7. in 8.30 uri (skupni krst).

Šoštanjka mestna cerkev ob 11.15 in 19. uri.

Zavodnje ob 10. uri. | Bele Vode ob 8.30 uri.

Topolšica ob 10. uri. | Sv. Florjan ob 11.15 uri.

V soboto, 10. maja 2014 bo v šoštanjski župnijski cerkvi srečanje zakoncev jubilarcev ob 10. uri.

Foto: splet

Kulturni dan na podružnični šoli v Topolšici

Vpetek, 7. februarja, smo imeli na Osnovni šoli Karla Destovnika-Kajuha kulturni dan na temo Slovenija, moja dežela. Na podružnični osnovni šoli Topolšica smo ta dan namenili slovenski etnologiji in tradiciji.

Foto: arhiv OŠ KDK Šoštanj

Obiskali smo lončarja Igorja Bahrja, ki nam je kot del projekta Zgodbe iz lonca predstavil delo na lončarskem vretenu. Lončar nam je predstavil lončarstvo kot tradicionalno obrt in nam prikazal izdelavo posod in vrčev. Učenci so ob izdelavi ptičke in krašnju posode uživali. Takole so delo komentirali prvo in drugoščolci:

AJDA: *Bilo mi je všeč, ko se je miza vrtela in ko je g. Bahr oblikoval posodo. Jaz bi še kaj naredila.*

JAN: *Fajn mi je bilo narediti ptičko in gledat, kako g. Bahr dela.*

IVAN: *Fajn mi je bilo, ko je g. Bahr delal lonec in ko je delal z mod-elirko. Všeč mi je bilo, kako so imeli lepe stvari.*

TADEJ: *Meni je bilo fajn, ko je g. Bahr kar pritisnil in je že oblikoval. Pa moja piščalka je fajn žvižgala in edini sem naredil kokoško.*

KLARA: *Meni je bilo všeč, ko je dal g. Bahr eno roko noter pa je z njo oblikoval in kako je narisal valovite črte.*

ANJA: *Všeč mi je bilo, ko je g. Bahr iz male kroglice oblikoval velik vrč.*

VERONIKA: *Všeč mi je bilo, ko je g. Bahr oblikoval veliko vazo in jo dal na pol. Ustrašila pa sem se velike roke iz gline. Tudi jaz bi bila rada kiparka.*

OŽBEJ: *Všeč mi je bilo, ko se je miza vrtela in kako hitro je izdelal g. Bahr vrč.*

EMANUEL: *Vse mi je bilo zelo všeč.*

LUCIJAN: *Všeč mi je bilo, da smo delali piščalke, ptičke in mi je tak fajn piskala.*

ERIK: *Všeč mi je bilo, ko smo delali iz gline in opazovali, kako se je lonček večal. Tudi jaz bi bil rad lončar.*

URŠKA: *Všeč mi je bilo, ko smo delali ptičko.*

MIHA: *Tudi jaz bi bil rad lončar.*

Kiparjenje je igranje

Nekoč učenci so bili, ustvarjali so radi vsi, Ema, Teja, Miha, Jan najraje so kiparili.

Katja kuka k Lari in Andreju gre vse po strani. Jaka zdaj je že končal, Sari vse je en velik babbav.

Z veseljem so poslušali Igorja, ki govori, kaj storili naj bi mi, da skodelice bi ustvarjali.

Ptički glineni zapeli bodo lepo, saj prvošolčki ustvarili so jih za to. Zelo smo veseli in še bi prišli, ker zabavali smo se vsi.

TEJA, LIVIA, SARA, NEŽA, LARA, ESTERA IN KATJA(3. IN 4. RAZRED)

Projekt naučimo se smučati

Župan Občine Šoštanj Darko Menih in Mirko Pergovnik, podpredsednik Športno-kulturnega društva Termoelektrarne Šoštanj sta skupaj z ravnateljico mag. Majdo Zaveršnik Puc podelila diplome petošolcem OŠ Karla Destovnika-Kajuha Šoštanj za uspešno opravljen smučarski tečaj.

Učenci so v okviru projekta »Naučimo se smučati« pet dni vsak dan imeli nekaj ur pouka, odšli na kosilo, nato so se odpravili na Golte, kjer so se s pomočjo učiteljev smučanja naučili smučarskih veščin. Razdeljeni so bili v skupine glede na predhodno smučarsko znanje, ob koncu tečaja pa so izvedli tudi tekmovanje.

Gre za edinstveni projekt, ki je za otroke oz. starše brezplačen, saj učitelje smučanja financira Fundacija za šport, prevoze pa sponzorji, med katerimi so bili tudi Občina Šoštanj, Termoelektrarna Šoštanj in Premogovnik Velenje (predstavnik slednjega se je za podelitev diplom opravičil).

Na krajši slovesnosti ob podelitvi diplom so učenci povedali nekaj svojih vtisov o zaključenem tečaju. V enem delovnem tednu so doživeli mnogo – od začetnih strahov, ker še nikoli niso stali na smučeh, do ponosa, ko so pogumno sedli na sedežnico in se spustili po belih strminah.

Župan je vsem čestital za uspešno opravljen tečaj in obljubil šoli pomoč pri tem projektu tudi v prihodnjih letih.

TJAŠA REHAR

Foto: arhiv OŠ KDK Šoštanj

Eko nagrada za Vrtec Šoštanj, enota Urška

V okviru mednarodno uveljavljenega programa EKOŠOLA že osmo leto zapored poteka projekt EKO-paket, s katerim se ozavešča mlade o pomenu pravilnega ravnanja z odpadno kartonsko embalažo za mleko in sokove.

Foto: arhiv vrtca

V okviru projekta je bil tudi letos razpisan nagradni natečaj. Na temo »Življenje v gozdu« so otroci Vrtca Šoštanj, enote Urška, stari 3-5 let, pod mentorstvom strokovnih delavk Darinke Podrzavnik in Mateje Grabner, v kategoriji vrtcev osvojili 3. mesto. Otroci so se na zabaven in ustvarjalni način spoznali s krogotokom surovin; izdelek-odpadek-recikliranje-ponovna uporaba in ustvarjali kreativne izdelke iz embalaže. Nagrado je na sejmu Altermed v Celju, na slavnostnem zaključku, podelila državna sekretarka Ministrstva za kmetijstvo in okolje mag. Tanja Strniša, ki je poudarila pomembnost podajanja znanja in osveščanja o odgovornem ravnanju do okolja, sebe in drugih že v najzgodnejšem obdobju.

Hopsasa drajsasa pustne smo šeme...

Pust je čas, ko se napravimo v pustno šemo in ugajamo norčije. Na pustni torek so v enoto Biba namesto otrok prišle maškare. Klovni, čebele, zajci, miške, muce, Nodi, rožice, vile, pikapolonice...

Foto: arhiv vrtca

so zaplesale ob veseli pustni glasbi, se povesele ter tako pomagale pregnati zimo in priklicati pomlad.

Posladkali smo se tudi s krofi, ki na ta dan ne smejo manjkati. Za prijetnejše vzdušje smo prostore vrtca okrasili z baloni, barvnimi verigami in pustnimi maskami. Imeli smo pravo pustno zabavo.

Foto: arhiv vrtca

URŠKA HEINDL

Maškare nas razveseljujejo

V pustnem času je v vrtcu nekaj posebnega. Nanj se pripravljamo postopoma. Otroci so vključeni v različne dejavnosti, preko katerih spoznajo in doživijo običaj pustovanja.

Foto: arhiv vrtca

V enoti Lučka so izdelovali pisane okraske, maske in šaljiva očala ter z njimi okrasili igralnice. Igrali so se z različnimi kostumi, rajali, plesali, peli in se družili med seboj. Na pustni torek v vrtec niso prišli otroci, ampak pisane in vesele maškare. Obiskal nas je tudi kurent in predstavil svojo masko. Otroci so pust podoživljali preko pripovedovanja in likovnega ustvarjanja. Kako močno otroci doživljajo ta običaj, pa pričajo risbe maškar, ki so jih ustvarili. Ves pustni čas je iz igralnic odmevala glasba, med otroki pa je bilo čutiti nekaj veselega, razposajenega in glasnega. In prav je tako, saj pust mora biti takšen. Letos je bil še posebno uspešen, saj je zimo hitro in temeljito pregnal.

DAMJANA SEČKI

Pustni dan v vrtcu

Na pustni torek je bilo v vrtcu Barbka prav nenavadno: nikjer nobenega otroka, pa tudi vzgojiteljic ta dan ni bilo na spregled – namesto njih so se po igralnicah sprehajali klovni, pikapolonice, princeske, miške, muce, ovčke, junaki filmov,....

Najprej so se vsi omenjeni posladkali s krofi in belo kavo, nato pa je sledilo rajanje. Ob poskočni glasbi so se predstavile skupine, posa-

Foto: arhiv vrtca

mezniki. Dopoldan je tako minil v prijetnem vzdušju in živahnem rajanju, že naslednji dan pa o maskarah ni bilo ne duha ne sluha – v vrtec so se znova vrnil otroci in vzgojiteljice.

ANDREJA KOMAR

Norčavi pust širokih ust

TRALALA HOPSASA, PUSTNE SMO ŠEME.

TRALALA HOPSASA, NIČ NISMO LENE.

Takole norčave pustne šeme smo bile, kako je bilo zabavno. Že ves teden pred pustom je bil pustno obarvan, počeli smo raznorazne zanimive stvari. Pripravljali smo se na veliki dan, ko smo se lahko prelevili v čisto nekoga drugega, se v vlogo zživel, bili norčavi... Obiskala sta nas nagajiva klovna, ki sta uprizorila izjemno točko ter z nami rajala.

Foto: arhiv vrtca

Na pustni torek smo se sladkali s krofi in odšli po vasi odganjati »zimo«. Nas prepoznate?

ANITA MIKLAVŽINA

Zimo smo pregnali in pomlad priklicali

Venoti Brina so bile pisane pustne šeme, ki so s plesom in smehom pričarale pravo pustno zabavo. Odpravile so se po mestu ter s pesmijo pregnale zimo. Gostili smo značilen pustni lik-kurenta, ki so si ga otroci podrobno ogledali ter ga kasneje likovno upodobili.

Foto: arhiv vrtca

Presenečenj ni manjkalo, v goste je prišla babica, posredovala je ljudske igre in ples, ki so jih otroci zbrali v svoji knjigi. Umetnost je možno doživljati na različne načine, nekateri so spoznali dela Pabla Picassa in ustvarjali po njegovih reprodukcijah, nastali so zanimivi likovni izdelki. Izdelali smo različne lutke, z njimi so otroci komunicirali, zaznavali in se gibali. Z aktivnim udejstvovanjem so pridobivali različna znanja, sposobnosti medsebojnega upoštevanja in sodelovanja. Animiranje lutke je bilo zabavno, prišli so do novih izkušenj o senčnem gledališču. Sedaj se pripravljajo na dramsko igro, ki jo bodo pripravili za starše. Opazili smo, da je prava pomlad že tu, narava nas kar vabi k spoznavanju. Preživetje v okolici vrtca bo še bolj prijetno, saj smo uredili zunanje površine, zasejali cvetlice in odstranili smeti. Sedaj se vsi skupaj veselimo srečanja s starši in vemo, da nas čaka krásno popoldne.

TINA JAMNIKAR

Veseli ob pomladnih dneh

V vrtcu Šoštanj-enoti Urška Topolšica je skupina otrok 3-5 letnikov, sodelovala v EKO-projektu (Ekopaket-»Kreativno ustvarjanje KEMIS«) na temo gozd.

Foto: arhiv vrtca

Iz odpadnih tetrapakov smo ustvarjali (rezali, barvali, lepili in dodajali barvni papir) drevesa in živali (ptice, medvede, zajce,...). Natečaj se je zaključil 28. februarja in izmed vseh vrtcev in prve triade šol smo dosegli 3. mesto. Izdelek, ki smo ga naredili je najprej krasil naš hodnik, do podelitve nagrad je bil razstavljen na sejmu Altermed v Celju, sedaj pa krasí hodnik v Občini Šoštanj.

Vrtec so v začetku meseca razveseljevale tudi maskare. Šolarji so nam na pustni torek pripravili program, ki smo si ga vsi z zanimanjem ogledali. Na koncu smo se skupaj udeležili pustnega spreveda po Topolšici. Da je na snežnih strminah zares lepo so z navdušenjem pripovedovali otroci (4-6 let), ki so se udeležili Pilotnega projekta- »Vrtec na smučeh« v organizaciji »Smučarskega kluba Velenje«.

Ker pa je mesec marec znanilec pomladi in mesec praznikov smo izdelovali različne izdelke iz gline, slikali rožice, urejali igrišče in v sodelovanju s Turističnemu društvu-Topolšica podeželje izdelali ladjice ob Gregorjevem prazniku. Le te so nekateri otroci skupaj s starši z upanjem na čim več sončnih dni spustili po Toplici.

MATEJA GRABNER

Hotenja 23

Šaleško literarno društvo Hotenja je februarja 2014 predstavilo 23. številko zbornika Hotenja, v katerem se predstavljajo literarni ustvarjalci iz šaleške doline in literati s katerimi društvo tudi sicer sodeluje.

Foto: Dejan Tonkli

Predstavitve je bila v Mestni knjižnici Velenje, kjer so pomemben dogodek zaokrožili z glasbo in igro. Poleg odličnega sestava Karton banda je nastopil ravno tako odličen Kajetan Čop v igri Hamlet Haprdans, princ Danski.

Foto: Dejan Tonkli

Program je povezovala Tatjana Vidmar, nekaj besed pa je avtorjem in zborniku namenila predsednica društva Milojka B. Komprej.

V zborniku sodelujejo člani društva Hotenja Josip Bačič, Nina Bizjak, Željka Gaber, Hinko Jerčič, Franc Jurkovnik, Milojka B. Komprej, Zlatko Kraljič, Tina Pika Mokrin, Aleksandra Panič, Dušan Pirc, Željko Perović, Peter Rezman, Breda Slavinec, Mojca Svoljšak, Vinko Šmajš, Stojan Špegel, Božena Tanšek, Ramiz Velagić in Lojze Vrenčur. Med gostujoče literate so se uvrstili Dani Bedrač, Tanja P. Hohler, Nuša Ilovár, Jožica Kapele, Jana Kolarič, Miha Marek, Jože Mastnak, Lučka Palir Mavrič, Milan Novak, Rado Palir, Sara Remžgar, Milena Simunič, Milenko Strašek in Samanta Žibret. Prvič pa so v zborniku sodelovali tudi osnovnošolci Erik Glinšek in Maja Strmčnik iz osnovne šole Anton Aškerc Velenje in Tjaša Srotič in osnovne šole Karel Destovnik Kajuh Šoštanj, na željo uredniškega odbora. Tatjana Vidmar, Milojka B. Komprej in Peter Rezman k sodelovanju radi povabijo mlade pisce.

Zbornik je uredil Peter Rezman, jezikovni pregled je opravila Petra Cerjak, oblikoval pa ga je Tomaž Smolčnik iz Eurografa, ki ga je tudi natisnil v 200 izvodih. Zbornik je tudi tokrat izdan ob podpori Mestne občine Velenje JSKD RS za kulturne dejavnosti, JS KS Ol Velenjem in Zveze kulturnih društev Šaleške doline.

Šaleško literarno društvo Hotenja je zbornik Hotenja 23 predstavilo ob sodelovanju Zavoda za kulturo Šoštanj tudi v Mestni galeriji Šoštanj v okviru projekta Kajuhovi dediči.

A.K.

Tek med poli nasprotij; Slike 2010-2014

Mlada slikarka Barbara Drev iz Topolšice se s prvo samostojno razstavo predstavlja v Galeriji Velenje.

Barbara Drev, rojena leta 1986 v Slovenj Gradcu, se je po končani gimnaziji v Velenju vpisala na Akademijo za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani, smer slikarstvo pri prof. Hermanu Gvardjančiču. Leta 2009/2010 je kot erasmus študentka nadaljevala študij na Hochschule für Grafik und Buchkunst v Leipzigu, Nemčiji. Leta 2013 je končala diplomsko delo z naslovom Abstrakcija v sodobnem družbenem kontekstu pod mentorstvom izr. Prof. Zmaga Lenárđiča. Deluje na področju slikarstva, grafike, videa in ilustracije.

Krajina I, 2013, olje na papir, plastična folija, 192 x 110cm.

Foto: arhiv Galerije Velenje

V primeru slikarstva Barbare Drev je očitno prevladujoča poteza njenega abstrahiranja redukcionizem. Ta v teoriji deluje v dveh smereh: prva je v skrajni abstrakciji kot minimalizem, kjer gre za izčiščenje vsega pripovednega in odpravo podobnosti pri upodabljanju resničnega. Splošna teorija redukcije sledi poenostavljanju oblik in odvzemanju. V končni prezentacijski fazi avtorica doseže bistvene lastnosti, ki so v detajlih edinstvene in po katerih je ali pa še bo prepoznavna. Temu cilju se je namenila slediti z vso pripadnostjo in zato je njeno delo vse jasneje artikulirano v postopkih in procesih abstrahiranja. Antološko razmerje do narave Barbara Drev ponekod opušča, ponekod pa se še vrača k asociativnim podobam. Rezultat vračanja k podobi se odloča v celotnem procesu njenega razmišljanja, načrtovanja in ustvarjanja.

Njena slikovna površina je enotna kljub strukturirani in kolažirani sestavi elementov, ki jo tvorijo. Prepričljiva gestualizacija je posledična reakcija avtomatizma v informaciji misli, ki je nastala v trenutku mentalnega vzgiba. Ta je razvil proces artikuliranja slike, ki je bil bodisi dolgotrajen proces ali hipna reakcija avtomatizma. Le-ta je v podzavesti še vedno obremenjen z zakoreninjenimi predstavami in zato se impulzivno pojavlja tudi v avtomatizmih. Z zavestnimi postopki večplastnosti in poseganja v tretjo dimenzijo pa se Drevova osvobaja teh elementov in poskuša s sproščenostjo čim bolj doseči svežino spontanosti in izvirnosti. (iz besedila Milene Koren Božiček v katalogu razstave). Razstava bo na ogled do 19. aprila 2014.

GALERIJA VELENJE

Razstava ikon, grafik in akvarelov

V šoštanjski Mestni galeriji je bilo 14. marca odprtje razstave del slikarja Jureta Repenška iz Mozirja, ki se je domačinom in obiskovalcem predstavil s ciklom Ikone, grafike in akvareli.

V kulturnem dogodku so sodelovali Mozirski koledniki, nekaj besed o svojem ustvarjanju pa je dodal avtor sam. Razstavo je uradno odprl direktor Zavoda za kulturo Kajetan Čop, čestitke ob uspešni razstavi je dodal tudi šoštanski župan Darko Menih, ki pa je svojo odsotnost opravičil. Povezovalka programa Mateja Stropnič se je med drugim zahvalila za pomoč pri postavitvi razstave Franciju Klanferju in Andreju Krevzlu. Dela slikarja Jureta Repenška so v tem času prihajajočega praznika Velike noči, lepa dopolnitev v kraju.

Foto: arhiv družine Repenšek

V likovni kritiki dr. Damira Globočnika je o ustvarjalcu med drugim zapisano: Jurij Repenšek se je odločil poiskati ustrezen likovni izraz v različnih likovnih tehnikah, zato razstava zajema tri zaokrožene celote: akvarele, grafike in ikone. Pri vsaki od njih lahko govorimo o drugačnem formalno-vsebinskem pristopu. Slikanje ikon zahteva discipliniranost in zbranost, akvarelno slikanje krajin in vedut vživetje in hitro zajetje motiva, pri grafikah pa je razvidna težnja po likovnem eksperimentiranju ter oblikovanju simbolnih oblik.

Foto: arhiv družine Repenšek

Jure Repenšek se je rodil leta 1958 v Celju. Je dolgoletni likovni pedagog, ki je leta 1981 diplomiral na Pedagoški akademiji v Ljubljani iz likovne vzgoje in tehnike. Od leta 1981 poučuje na osnovni šoli Frana Kocbeka v Gornjem gradu. Bolj kot akvarelom se v zadnjem času posveča ikonopisu, s katerim je pričel leta 1996 pri mag. Silvi Božinovin. Zanima ga tudi grafika, posebej kolagrafija, katere se je naučil pri prof. Črtomirju Frelihu. Že velikokrat je samostojno in skupinsko razstavljal, organiziral extempore Mozirski gaj in druge prireditve v kraju.

MILOJKA B: KOMPRES

Zaključek Abonmaja Lepi kamen 2013/2014

V marcu je bila zadnja predstava Mišo frajer, Janko hajer, ki se je odigrala v okviru Abonmaja Lepi kamen, sezona 2013/2014. Vanj je bilo vključenih šest predstav.

Foto: sple

Organizator je skrbel, da so bile predstave naravnane na publiko, to je pomenilo izbor predstav glede na izkušnje iz preteklih sezon. V oktobru je v Stand up komediji nastopil Matjaž Javšnik, novembra je gostovalo Gledališče pod kozolcem iz Šmartnega ob Paki v pokopališki komediji Na svidenje nad zvezdami, decembra je bila izvedena predstava Nora, Nora, finalistka Linhartovega srečanja 2013, v izvedbi KUD Zarja Trnovlje. Leto 2014 so začeli s komedijo Sleparka v krilu, KUD Nazarje, februarja je bila izvedena predstava po Vujnovičevi predlogi TAK Si, v kateri sta igrala Klemen Slakonja in Tadej Toš, marca pa je nastopil Karli Čretnik v monodrami Ferija Lainščka Mišo frajer, Janko hajer. Po zadnji predstavi je domače gledališče AgledaŠ še enkrat uprizorilo predstavo Iz življenja žuželk, katero si je ogledal tudi selektor.

Zavod za kulturo Šoštanj, kot organizator abonmaja se še enkrat zahvaljuje zvesti publik, ki je podprla prizadevanja z nakupom abonmajskih kart. Vabijo jih v novo sezono, kjer se bodo potrudili, da jim bodo pod enakimi pogoji ponudili čim več.

MILOJKA BAČOVNIK KOMPRES

Stilovci po koncertu in izdaji zgoščenke

Ansambel Stil, ki ga sestavljajo štirje mladi fantje: Gašper, Matič, Denis in Sandi se veselijo. V februarju so izdali svojo prvo zgoščenko in pripravili koncert, s katerim pa so bili zelo zadovoljni. Več so povedali v nadaljevanju.

Stilovci ste v februarju pripravili svoj prvi koncert. Kakšni so bili občutki pred koncertom, kakšni med koncertom in kakšni po koncertu? Res je, Stilovci smo 23.2 pripravili svoj prvi koncert ob izdaji zgoščenke. Občutki pred koncertom so bili zelo stresni, napeti in adrenalinski, saj je bilo za nas to seveda prvič.

Občutki med koncertom so bili super, saj smo ob super publik, ki smo jo pozabili na vse stresne trenutke, ki smo jih preživljali pred njim.

Po koncertu pa je bilo super fantastično, saj smo ugotovili, da nam je uspelo izpeljati prvi koncert brez kakšnih velikih napak in lepo je bilo slišati veliko pozitivnih kritik.

Luč sveta je ugledala tudi vaša prva zgoščenska. Povejte nam malo, katere skladbe lahko slišimo na tej zgoščenci?

Tako veseli smo, da smo po dolgem času le uspeli izdati našo prvo zgoščenko z naslovom Čedna, mala, trmasta, ki je tudi med drugimi komadmi na zgoščenci. Ostale skladbe pa so še: Moja punca, Spomin na

njo, Pohorca je vzela, Hitro in počasi, Moj lipi andjele, Naše poletje, To si ti, Najin svet in Skupaj.

Foto: Tanti

Nosijo skladbe tudi svoje zgodbe? Kdo je avtor vaših skladb?

Večina naših skladbic seveda nosi tudi svojo zgodbo. Avtorji skladb smo po večini člani sami, na kar smo zelo ponosni in tako je tudi veliko lažje delati neko svojo zgodbo in hoditi po svojih stopinjah. Ostali avtorji pa so še (Vera Šolinc, Franjo Oset, Rok Švab, Izidor Pantner, HariRončević).

Naslovna skladba je Čedna, mala, trmasta. Bi jo lahko izpostavili tudi kot najbolj prepoznavno, kot pesem, ki vas je naredila še bolj prepoznavne?

Ta je naša do sedaj najbolj prepoznavna skladbica, seveda upamo, da nam bo v bližnji prihodnosti uspelo narediti še kakšen »boljši« komad. Je pa prvi naš avtorski komad, ki nas je Stilovce naredil malo bolj prepoznavne.

Omeniva še SPV 2013. To ni »kr neki«. Kako je bilo sodelovati na tako odmevnem festivalu?

Zelo smo ponosni, da smo lahko sodelovali na tako odmevnem festivalu narodno-zabavne glasbe kot je Slovenska polka in valček. Bilo je veliko treme, petja, smeha. Najbolj veseli pa smo, da smo spoznali veliko novih glasbenih prijateljev.

Kaj Stilovci načrtujete letos? Verjetno si najprej želite dobro promocijo zgoščenke?

Stilovci se letos pripravljamo že za drugi koncert, ki bo šele drugo leto vendar moramo napisati še kar dosti skladb, ki bodo krasile našo drugo zgoščenko. Udeležili se bomo kakšnega festivala ...

Seveda pa si kot vsak ansambel ali skupina tudi mi želimo čim boljšo promocijo naše prve zgoščenke.

Stilovcem hvala za pogovor. Želim jim dobro promocijo svoje prve zgoščenke.

MELITA JELEN

Odrske luči

»Z glasbo se ukvarjam že od malih nog! Ko sva bili s sestro še čisto mali, naju je mama Zala učila peti. Bila je presenečena, ko sem ji pri šestih letih rekla naj me nauči peti v terci. Tako sem bila vztrajna in poslušna, da sem kar hitro dojela, kakšni toni gredo skupaj in sem seveda pela drugi glas kar po posluhu.

Vedno sem želela nastopati in biti »na odru«. Moj oder je bil sprva

lesen zaboj za premog (»kolnkišta«), moji gledalci in poslušalci pa so bili sestra, mami in ati, včasih pa še kakšna soseda. Ko sem bila na počitnicah pri babici in dedku v Šoštanju, sem zelo uživala ob glasbi ansambla Vačovnik, v katerem sta sodelovala dedek Franc, ki je igral harmoniko, babica Rezka in moja teta Marjana sta peli, oba strica, Franc in Ivč pa sta igrala kitaro in bas. Pripravljali so se za Ptujski Festival. To so bile moje najboljše počitnice. V osnovni šoli sem pela v zboru, kasneje pa sem pela pri pevskem zboru Svoboda Šoštanj vsaj 10 let. Oče je igral pri godbi klarinet, zato sem kar hitro spoznala člane ansambla Jožeta Šumaha, ki sem se jim z veseljem pridružila. Igrali smo na veselicah, porokah, silvestrovanjih. Kot druga dekleta, sem tudi jaz želela zibati, in kmalu se je rodil moj sin Jernej. Takrat je bila moja pesem le on, le njemu sem pela, opustila pa sem praktično vse javne nastope. Kasneje sem se pridružila ansamblu Breznik, kvintetu, kjer smo se dobro razumeli in veliko vadili. Večinoma smo igrali Avsenikove skladbe v original duru, kjer sem bila sopranistka. A ni trajalo za vse čase, prišle so težave, bolezen inja, niso vse zgodbe ena sama sreča!

Zlata kot Fata dobro nasmeji občinstvo. Foto: Jože Miklavc

Tako se nam je predstavila lepa, prijetna in zelo čustvena Topolščanka, ko smo jo za List pobarali ...kako kaj Blagnetka, kako Fata.... Severinakako kaj vaše glasbeno življenje.

Zlatka Martinc od kdaj se ukvarjate z glasbo, kako ste spoznali svoj glasbeni talent in se posvetili malemu »šovbiznisu«?

Svoj prvi glasbeni nastop sem pripravila kot presenečenje svoji mami Zali in babici Rezki za njun rojstni dan. Bili sta prijetno presenečeni, in takrat mi je mama dejala, da sem talent in da naj nastopam še za druge ljudi, ker mi dobro gre. Od takrat dalje pojem, imitiram Heleno Blagne in Fato, včasih tudi Franjo iz klinike, pa Lepo Breno, Severino in še koga!

S kakšnimi žanri ste se srečali najprej, ali požete le narodno zabavno ali tudi drugo glasbo?

Šele pred sedmimi leti sem ugotovila, da znam sama napisati besedilo in glasbo, in sem do sedaj posnela 5 zabavnih pesmi (pop, pop rock) in več narodnozabavnih pesmi. Najbolj znana moja pesem je Abrahamka, ki sem jo posnela z znanim glasbenikom Rudijem Šantlom. Na radiu Veseljak smo posneli svoj prvi videospot. Sodelovala sem pri Ansamblu Jožeta Šumaha, kvintetu Breznik ter z raznimi pevci v duetih. Zdaj poleg službe nimam časa za kaj več, ker ustvarjam svoj glasbeni projekt.

Zlata Martinc o kralju Matjažu in z nageljnomo iz Škofje Loke. Foto: Jože Miklavc

No, za kakšen nastop vmes, ob prazničnih dnevih se morda še najde nekaj časa?

Res je, saj se povsem prekiniti ne da. Res še vedno grem in opravi kakšen nastop, saj me ljudje, znanci in prijatelji še kar vabijo. Vedno zadnji čas, da se moram na hitro odločiti. A, saj gre. Pa še lušno je!

Pri vaših, ne več rosnih letih pa je želja po nastopih in uspehih pod odrskimi lučmi vse večja?

Moja želja, da bi postala res dobra pevka je še vedno velika, kajti upanje umre zadnje, kajne. Zato še vedno obiskujem šolo solo petja, četudi sem že kar v letih. Rada bi povedala mladim, in tudi malce starejšim, da je vedno čas, da se izpolnijo njihove želje, da ni za nič prepozno! Samo zazrite se vase in se vprašajte, kaj si v življenju najbolj želite.

S kom ste do sedaj sodelovali? Imate že nekaj pesmi na samostojni zgoščenki? Koliko skladb, od tega koliko samostojnih?

Na zgoščenki je pet zabavnih in še pet narodnozabavnih pesmi. Za vse pesmi sem sama napisala glasbo in besedilo. Aranžmaje za pop in pop rock pesmi je naredil roker Boris Jelenko, zabavno Aljoša Černelč, aranžma za narodnozabavne pa David Sredenšek in Sebastjan Podlesnik. Posnela sem eno samo priredbo, od Zdravka Čolića, »Ti si mi u krvi« v slovenščini (»Imam te v sebi«).

Lectovo srce iz Škofje Loke 2013. Foto: Jože Miklavc

Srečali smo vas tudi že na pravem glasbenem festivalu, na festivalu narečnih viž, bilo je lani v Škofji Loki.

Moja prva narečna pesem Na Peco je bila sprejeta na tako ugleden glasbeni dogodek. K sodelovanju sem povabila zelo dober ansambel

Sredenšek sextet, skupaj smo opravili zelo dober nastop, za to sem jim zelo hvaležna. Prvič stati na festivalskem odru zame ni bil mačji kašelj.

Zlata Martinc v družbi oboževalcev. Foto: Jože Miklavc

Zdaj pripravljate novo skladbo, zapela jo bosta z Rudijem Šantlom. O čem bo povedala novo zgodbo? Menda nekaj na tematiko »fejsbuk«?

To pesem pa sem napisala z namenom, da bi se ljudje malo spomnili na čase, ko smo se doma več pogovarjali, šli skupaj ven, plesali, peli in bili prijetno družabni. Zdaj samo še, »buljimo« v računalnik in se čedalje bolj odtujujemo od svojih ljudi! Včasih tudi pesem pomaga, da se ljudje zazrejo vase in postanejo srečnejši.

Kdo je napisal tekst, glasbo? Kdaj jo bomo slišali?

Tako zgodba kot glasba je bila moje delo. Aranžma pa je naredil priznan muzikant Aljoša Černelč iz Ansambla Vera Šolinc in Originali. Intenzivno delamo na tem, da bi bila pesem predstavljena letos, čim prej. Ko bo vse pripravljeno, ja se bom spomnila tudi na vas, na bralce Lista.

In kakšne načrte imate za ta, menda najlepši del življenja...?

Ne vem, če bi se lahko strinjala s takšno ilustracijo življenja ženske po petdesetih. Morda je bilo tako včasih, zdaj pa je veliko skrbi, kako preživeti, imeti delo in pokriti stroške za dostojno življenje. Najprej je delo, moja zaposlitev v Velenjki, v znani in ugledni veletrgovini, potem vse drugo. Najprej služba, pol pa družba! Pri meni je tako: naj se dogaja spontano, po občutku.

Ali vam popularnost koristi pri delu?

Presenetili ste me s tem vprašanjem. Jaz sem zelo preprosta, nič kaj vase zagledana oseba, mogoče celo premalo samozavestna, zato niti ne razmišljam o tem, da sem popularna?! Res pa je, da me veliko več ljudi pozna, in včasih me kdo pokliče kar s »Fata«, pa »Blagnetka«, vse pogostejše pa kar naša »Abrahamka«. V zvezi z delom, mislim, da mi lahko znanstva le koristijo.

Naj se vam Zlata želje, vsaj tiste, najgloblje, izpolnijo. Zapijte nam še, šarmirajte na »kolnkišti«, med prijatelji in pod odrskimi lučmi! Še dolgo.

JOŽE MIKLAVC

Objavljamo razpisa za

GLASBENI DVOBOJ ZA LEPI KAMEN

Pogoji razpisa:

Splošno: Na glasbeni dvoboj ZA LEPI KAMEN, ki bo potekal v mesecu maju, v Kulturnem domu Šoštanj se lahko prijavijo:

Glasbene, vokalne ali glasbeno-vokalne skupine katere koli glasbene zvrsti, ki imajo največ 12. članov. Starost najmlajšega člana ob oddaji prijave mora biti 14 let, mladoletni člani naj predložijo soglasje staršev ali skrbnika. Najmanj 33% članov mora imeti stalno bivališče v občini Šoštanj (pri enem članu je en član, pri treh članih je ravno tako en član, pri štirih dva, pri petih dva, pri šestih dva, pri sedmih trije, pri osmih trije, pri devetih trije, pri desetih štirje, pri enajstih štirje in pri dvanajstih štirje).

Prijava, ki jo lahko dobite tudi na sedežu Zavoda, naj bo izpolnjena natančno in v vseh alinejah in naj vsebuje podatke o skupini z datumi rojstva članov, imeni in naslovi bivališča članov ter ime, telefonsko številko in elektronski naslov predstavnika skupine. Vsebuje naj tudi naslov dela, ki se bo izvajalo.

Pogoji izvedbe: Izvajana dela morajo biti avtorska. Vsaka skupina mora imeti pripravljeno najmanj eno avtorsko delo ali največ tri. Avtorsko delo se na odru lahko izvaja največ 4:00 minute. K prijavi priložite tudi izpolnjen SAZAS-ov **Obrazec za individualno upravljanje glasbene avtorske pravice avtorja/izvajalca** (najdete ga na internetni strani www.sazas.org) zaradi odstopa avtorskih pravic v namen dogodka.

Oddaja prijave: Prijave se pošljejo po pošti, ali osebno dostavijo, na naslov: Zavod za kulturo Šoštanj, Trg svobode 12, 3325 Šoštanj, s pripisom: 'Glasbeni dvoboj za Lepi kamen' najkasneje do srede 15. aprila. (Upoštevajo se prijave, ki prispejo tudi 15. aprila na navedeni naslov s pošto ali osebno dostavo). Pogoje glasbenega dvoboja si lahko preberete tudi na WWW.ZKS.SI.

Javno odpiranje prijav in žreb kvalifikacijskih skupin z objavo datumov kvalifikacij bo 17. aprila 2014 ob 20:00 v Kulturnem domu Šoštanj.

Potek tekmovanja: Kvalifikacije in finale bodo potekale na javni prireditvi, pred publiko v Kulturnem domu Šoštanj. Če bo prijavljenih več kot osem tekmovalcev ali skupin bodo potekale kvalifikacije, (glede na število prijavljenih ena ali dve). Na kvalifikacijah bodo gledalci z glasovanjem izbirali svoje kandidate. V primeru dveh kvalifikacij na vsaki štiri, v primeru enih kvalifikacij pa vseh osem. Za četrto oz. osmo mesto bo v primeru enakega števila glasov izveden žreb, ki ga bo opravila uradna komisija. Finalno tekmovanje bo potekalo po sistemu turnirja (četrtfinale, pol finale in finale) O kandidatih in zmagovalci odločajo izključno gledalci, s tem da bodo imeli vsi tekmovalci enake možnosti zaradi omejitev pri razdelitvi vstopnic. Še podrobnejša navodila bodo tekmovalci prejeli ob javnem odpiranju.

Cel dogodek bo spremljala uradna komisija tekmovanja v sestavi: **Kajetan Čop in Milojka Komprej.**

Nagrada: FINANCIRANJE SNEMANJA ZGOŠČENLE ALI VIDEO SPOTA DO VREDNOSTI 1000 EVROV.

ZAVOD ZA KULTURO ŠOŠTANJ
DIREKTOR KAJETAN ČOP

**GLASBENI DVOBOJ
ZA LEPI KAMEN**

Vabimo vas, da se prijavite na GLASBENI DVOBOJ ZA LEPI KAMEN.
Nagrada v vrednosti do 1000 evrov.
Več o pogojih tekmovanja na www.zks.si.

 Zavod za kulturo Šoštanj

JAVNO POVABILO K PREDLOŽITVI PESMI ZA OBJAVO V ZBIRKI »POD VODO VAS, NAD VODO GLAS«

Društvo REVIVAS Škale namerava do konca junija 2014 izdati **zbirko pesmi »Pod vodo vas, nad vodo glas«**. V njej bo zajeta že objavljena poezija nekaterih avtorjev (Rezman, Lipnik, Tanšek, Pustatičnik idr.), kakor tudi pesmi znanih in neznanih avtorjev, ki objave še niso doživele. Društvo želi zbrati **pesmi, ki so tematsko vezane na Šaleško dolino in spreminjanje njene podobe zaradi izkopavanja premoga, s poudarkom na dogajanju v prejšnjem stoletju**.

Društvo vabi vse, ki imajo pesmi s takšno tematiko in bi želeli, da se te vključijo v zbirko, da **najkasneje do 15. 5. 2014** dostavijo svoja dela skupaj z zahtevanimi informacijami na naslov društva.

NAVODILA USTVARJALCEM ZA SODELOVANJE IN KRITERIJI ZA IZBOR PESMI:

<i>Kakšna naj bo vsebina pesmi:</i>	<i>Pesem se mora tematsko vezati na Šaleško dolino in spreminjanje njene podobe zaradi izkopavanja premoga, s poudarkom na dogajanju v prejšnjem stoletju (pogrezanje površja, nastajanje jezer, spreminjanje krajine, izguba kulturne dediščine, doživljanje izgube doma, današnje občutenje in spomini na nekdanjo podobo doline ipd.).</i>
<i>Kdo lahko pošlje pesmi:</i>	<i>Ni omejitev glede starosti, spola, državljanstva in kraja bivanja avtorja pesmi. V kolikor pošiljatelj ni avtor, mora pridobiti njegovo soglasje. Če avtor ni več živ ali je neznan, naj pošiljatelj zagotovi vsaj osnovne podatke (leto nastanka pesmi, podatki o avtorju).</i>
<i>Kam naj pošlje pesmi:</i>	<i>Na naslov društva: DRUŠTVO REVIVAS ŠKALE, ŠKALE 85 b, 3320 VELENJE Elektronski naslov: info@revivas-skale.si</i>
<i>Do kdaj morajo prispeti pesmi:</i>	<i>Pesmi morajo prispeti na gornji naslov do 15. 5. 2014.</i>
<i>Kako je treba opremiti pesmi in kaj je treba priložiti:</i>	<i>Vsaka pesem naj ima <u>naslov in podatek o letu nastanka</u>. Napisana naj bo čitljivo in razumljivo. Zaželen je zapis v elektronski obliki. K pesmim naj pošiljatelj obvezno priloži svoje kontaktne podatke (<u>naslov, telefonsko številko in/ali elektronski naslov</u>) ter podatke o avtorju (<u>najmanj ime in priimek, leto rojstva, naslov in kratko predstavitev s poudarkom na pesniškem ustvarjanju</u>).</i>
KRITERIJI ZA IZBOR:	
-vsebinska ustreznost	<i>Komisija bo iz nadaljnje obravnave izločila pesmi, ki ne obravnavajo predpisane tematike (glej: kakšna naj bo vsebina pesmi).</i>
-kakovost	<i>Komisija bo pri izboru pesmi za objavo upoštevala tudi standarde poezije.</i>
-jezik	<i>Slovenščina, lahko tudi narečje.</i>
-dolžina prispevka	<i>Najmanj 3 vrstice (haiku), za ostale pesmi najmanj 4 vrstice.</i>
-število prispevkov	<i>Avtor lahko predloži do 10 pesmi.</i>
Dodatne informacije:	<i>Pokličite na 041 394 660 ali pišite na vera.pogacar@siol.net.</i>

Komisija bo avtorje, ki jih bo uvrstila v ožji izbor, pozvala k podpisu dogovora z društvom REVIVAS Škale in uskladitvi podatkov za objavo. Od avtorjev se pričakuje neplačan odstop avtorskih pravic za namene objave v zbirki pesmi »Pod vodo vas, nad vodo glas«.

V primeru, da bi število pesmi, ki bi jih komisija uvrstila v izbor za objavo, presegalo predviden obseg zbirke, si društvo pridržuje pravico, da omeji število objav pesmi posameznega avtorja.

Neizbrane pesmi bodo vrnjene avtorjem oziroma pošiljateljem najkasneje do 23. 6. 2014.

Škale, 21. 3. 2014

VERICA POGAČAR,
PRESEDNICA DRUŠTVA REVIVAS ŠKALE, L. R.

V TRETJO POMLAD S SMEHOM

Smehovci bi se radi ob svojem tretjem rojstnem dnevu in izdaji prve zgoščenke skupaj z vami povsnelili. V ta namen prirejamo naš prvi koncert z gosti, ki bo v nedeljo, 6. aprila 2014 v telovadnici OŠ KDK Šoštanj, s pričetkom ob 16. uri.

Skupaj z nami bodo nastopili: Modrijani, Spev, Mladi Dolenjci, Vikend, Poskočni muzikanti, Mladi Upi, Stil, Kvatropirci, Ognjeni muzikanti, Barbara in Martin Jehart ter Solisti.

Vstopnice so na voljo pri članih ansambla in na naslednjih prodajnih mestih: Karma Bar – Šoštanj, Gostišče Acman – Šoštanj, Picerija Kajuh – Šoštanj, Bar Štala – Škale, Bar Brode – Gaberke, Bar Cigler – Ravne, trafika Marina – Šmartno ob Paki, caffè Giza – Mislinja, Frizerski salon "N" – Šoštanj.

VLJUDNO VABLJENI!

VAŠI SMEHOVCI

Mestna knjižnica Šoštanj, program prireditev april 2014

URE PRAVLJIC

četrtek ob 17.00 do 17.45 v Mestni knjižnici Šoštanj
za otroke od 3. leta dalje

3. 4. 2014 Tracey Corderoy: Čas je za kahlico

Pripoveduje Andreja Kolenc.

10. 4. 2014 David Bedford: Veliki pulover malega medveda

Pripoveduje Marjetka Blatnik.

17. 4. 2014 Jane Chapman: Resnično dobri prijatelji

Pripoveduje Andreja Kolenc.

24. 4. 2014 Jean Baronian: Dobrodošli!

Pripoveduje Marjetka Blatnik.

Knjižni sejem

ponedeljek, 7. 4. 2014

Za vse ljubitelje starih knjig - sejem rabljenih knjig, vsak prvi ponedeljek v mesecu. Sejem bo potekal v času odprtja knjižnice, od 10.00 do 18.00 ure. Da knjige ne bi romale na odpad, jim skušamo najti na sejmu nov dom, tako ohranimo dostojanstvo starim odsluženim knjigam, ki še vedno nosijo v sebi sporočilo za vsakogar, ki si bo vzel čas zanjo in njene porumenele liste.

Foto: arhiv knjižnice

Poleg podarjenih knjig prodajamo tudi knjige, ki so odslužile svojo nalogo v naši knjižnici, z namenom, da najdejo pot med ljudi in tako polepšajo dan strastnim bralcem in zbirateljem.

Knjige se prodajajo po simbolični ceni enega evra.

Pri nakupu ali prodaji lahko sodelujejo vsi člani in nečlani knjižnice, pri tem postavite simbolično ceno sami.

Potopisno predavanje

torek, 1. 4. 2014, ob 19. uri

Andreja Rustja: Življenje med Amiši

Foto: arhiv knjižnice

Andreja Rustja nam bo predstavila daljše bivanje v Pensilvaniji, kjer so jo sicer zaprti Amiši sprejeli medse. Sama pravi, da predvsem zaradi njene »uporabnosti«, ker je znala voziti avto. Z družinami je delala na polju, hlevu, z ženskami izdelovala prešite odeje in kuhala tradicionalne jedi. Imela je možnost opazovati njihov šolski sistem, zdravstveno oskrbo in obrede v vsakdanjem življenju.

Predavanje je del projekta Z znanjem na(d) vas – vseživljenjsko učenje za vsakogar, ki je nastal v okviru LAS Šaleška dolina in je delno financiran s strani Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja.

Zvočna kopel

Sreda, 16. 4. 2014, ob 18.00 uri

Gong se je uporabljal že pred 4000 leti in je znan kot inštrument izredne transformacijske moči. Njegov zvok pomlajuje naša telesa in nam odpira doživljanje polnosti življenjske energije.

Že dan pred srečanjem je priporočljivo popiti več vode kot običajno. S seboj prinesite podložko za ležanje in odejo. Priporočljivo je, da prinesete tudi plastenko vode.

V knjižnici bodo na voljo tudi stoli.

V čarobni svet zvokov gonga vas bo popeljala Nives Kraševac.

Organizatorica zvočne kopeli je Ljubica Donko, idejna vodja skupine Šoštanj, ki deluje v društvu Šola zdravlja.

Zaželeno je predhodna prijava na e-naslov: jtelovadba@gmail.com

O zdravih močeh rastlin

Mestna knjižnica Šoštanj je v začetku marca gostila v okviru projekta Z znanjem na(d) vas: vseživljenjsko učenje za vsakogar avtoriteto na področju znanja oz. vedenja o zdravih močeh začimb.

V začetku leta je Alenka Gorza predavala o podeželskem vrtu in kako ga urediti, tokrat so poslušalci več izvedeli o produktih njihovih vrtov oz. o zdravih zeliščih, katera ne smejo manjkati pri hiši. Predavateljica je predstavila najpomembnejše začimbe, ki so več kot rastline. Pojasnila je, na čem sloni njihova moč in kako to, da o tem vemo tako malo. Žal sta se farmacevtska industrija in sodoben način življenja precej oddaljila od narave. Z znanjem o zdravih močeh rastlin si lahko pomagamo pri večini bolezni, tudi pri raku. Vse te informacije so več kot dobrodošle, zato je bil odziv obiskovalcev/poslušalcev velik.

Foto: arhiv knjižnice

Sanja Lončar je urednica mesečnih novic z naslovom Skupaj za zdravje človeka in narave, velika aktivistka naravnega življenja, so/avtorica več knjig o zdravju, veliko predava in vodi seminarje.

BRINA ZABUKOVNIK JERIČ

Klepeti pod Pustim gradom

Šoštanj, 27. februar 2014 – Na februarškem klepetu pod Pustim gradom je bila tokratna gostja Maja Vouk. Danes sicer ne prebiva več v Šoštanju, ampak v Ljubljani.

Foto: Katarina Fužir

V Šoštanj je prišla, ko se je poročila z Matjažem Voukom, ki je bil direktor Tovarne usnja Šoštanj (TUŠ). Prav v tej tovarni je bila tudi sama zaposlena in sicer sprva kot razvojni inženir, kasneje pa kot vodja razvoja. Nato pa se je leta 1976 zaposlila v Integralu, kasneje v Galipu in Veplasu, leta 1986 pa še v celjskem Aeru, kjer je ostala vse do leta 2000, ko se je upokojila.

V tokratnem klepetu nam je poleg nekaterih splošnih podatkov iz svojega življenja, predstavila tudi nekatere manj znane teme iz našega ožjega in širšega okolja. Predvsem nam je podala svoja razmišljanja glede zdravega načina življenja in pozitivnega mišljenja. Svoje misli in dognanja je strnila tudi v svoji knjigi z naslovom Optimalizem. Ogleдали smo si še tudi dva kratka posnetka o vodi in mleku, v katerih je bila prisotna tokratna gostja. Zanimiv klepet, ki je bil neke vrste tudi predavanje, je bil zelo zanimiv, saj so obiskovalci z zanimanjem zastavljali vprašanja, predvsem na tematiko alternativnega in zdravega načina življenja.

JERNEJ HOZJAN

Šaleška dolina v podobah na filmu

Spoštovani meščani, občani in vsi, ki ste kakorkoli povezani z našimi kraji.

Prvi namen muzeja je vsekakor evidentiranje in zbiranje gradiva ter kasneje preučevanje, konzerviranje in skrbno varovanje v muzejskih depojih. Gre za materialno in nematerialno kulturno dediščino, ki je predmet proučevanja splošnih in specializiranih muzejev. Vendar muzejsko gradivo pridobi na vrednosti in prepoznavnosti ko je prikazano javnosti. Pozitiven odziv in obisk

Poletnih filmskih večerov, ki so lani že drugič potekali v Muzeju usnjarstva na Slovenskem, nas je spodbudil k aktivnostim tudi v letošnjem letu. V nadaljevanju objavljamo poziva za zbiranje starih filmskih zapisov o Šoštanju ali Šaleški dolini in za izdelavo avtorskega filma ali video zapisa na temo Šoštanja ali Šaleške doline.

POZIV ZA ZBIRANJE STARIH FILMOV IN VIDEO ZAPISOV NA TEMO ŠOŠTANJA IN ŠALEŠKE DOLINE

Spoštovani meščani, občani in vsi, ki ste kakor koli povezani z našimi kraji, **vabljeni, da nam pomagate pri zbiranju starih filmskih zapisov o Šoštanju ali Šaleški dolini.**

Vsebina filma se mora nanašati na pretekle ali aktualne zanimive dogodke našega prostora.

Film ali video je lahko **v kakršni koli obliki in tehniki.**

Skupaj se bomo dogovorili, katere posnetke iz filma bi lahko imeli v muzeju, film oziroma video pa boste po digitalizaciji dobili nazaj. Kot sodelavec našega muzeja boste deležni posebnega priznanja.

S posnetki bomo dopolnjevali našo skupno domoznansko zbirko kot dragocenost, ki jo ohranjamo zase in naše zanamce ter ponovno pripravili tematske projekcije na šoštanjskih muzejskih filmskih večerih.

Rok oddaje:

Zbiranje je časovno neomejeno. Za pripravo muzejskih Poletnih filmskih večerov 2014 bodo prišli v obzir materiali, oddani do **31. maja 2014.**

Veselimo se vašega sodelovanja in novih filmskih doživetij z vami.

Zbirno mesto: Muzej usnjarstva na Slovenskem, Šoštanj

Informacije in kontakt:

Miran Aplinc: miran.aplinc@muzej-usnjarstva.si, 041 843 949, in Studio Mozaik, Tomo Čonkaš: video.mozaik@siol.net, 041 69 00 17.

POZIV ZA IZDELAVO AVTORSKEGA FILMA IN VIDEO ZAPISA NA TEMO ŠOŠTANJA IN ŠALEŠKE DOLINE

Spoštovani vsi, ki vas zanima in veseli filmska produkcija ter obvladate večšine snemanja in montaže,

vabljeni, da izdelate svoj avtorski film ali posnamete kratek video prispevek zanimive vsebine na temo Šoštanja ali Šaleške doline.

AVTORSKI FILM je lahko **poljubnega žanra** – dokumentarni, igrani, eksperimentalni, animirani in poljubne dolžine.

VIDEO PRISPEVEK je z dolžino omejen na **največ 10 minut**. Za oba velja, da sta lahko posneta s **poljubno tehniko**.

Vaša izbrana avtorska dela bomo premierno prikazali na muzejskih filmskih večerih. S kopijami bomo ustvarjali dokumentarno filmsko zbirko našega muzeja, vi pa boste kot naš sodelavec deležni posebnega priznanja.

Veselimo se vašega sodelovanja in novih filmskih doživetij z vami.

Rok oddaje:

Zbiranje je časovno neomejeno. Za pripravo muzejskih Poletnih filmskih večerov 2014 bodo prišli v obzir materiali, oddani do **31. maja 2014.**

Informacije in kontakt:

Muzej usnjarstva na Slovenskem, Šoštanj, Miran Aplinc: miran.aplinc@muzej-usnjarstva.si, 041 843 949, in Studio Mozaik, Tomo Čonkaš: video.mozaik@siol.net, 041 69 00 17.

Vsaka ženska je rada lepa

»Tako ste me polepšali, da me bo zdaj gotovo še kakšen moški pogledal!« »Pomladili ste me za 10 let!« »Zelo sem srečna!« Takšni zadovoljni komentarji so se slišali v soboto, 8. marca, v jedilnici Centra starejših Zimzelen, ko se je končala modna revija stanovalk.

Vsaka ženska je rada lepa in vsako starostno obdobje nosi s seboj svojo lepoto. Tudi gube in sivi lasje so lepi, malo ličila, urejena frizura in lakirani nohti pa lahko dodajo piko na i.

Profesor Rajko Vute je na reviji spremljal Pavlo Karče. Foto: E. Jevšnik

O vsem tem so razmišljali v Zimzelenu, ko so snovali letošnje praznovanje dneva žena. Tega vsako leto sicer zaznamujejo s čestitko in cvetlico za stanovalke in sodelavke, vsako leto so ženam za praznik zapeli tudi otroci podružnične OŠ Topolšica. Letos, ko je praznik padel na soboto, pa so si za stanovalke zamislili darilo, pisano ženskam na kožo: ličenje, manikiranje in friziranje.

Rozi Sirc je žarela v svoji izboljšani podobi. Foto: E. Jevšnik

Praznični dan je poleg tega sovpadal z vikendom, ko so v Zimzelen že tretje leto zapored prišle na prakso študentke tretjega letnika Pedagoške fakultete UNI v Ljubljani, oddelka Specialna in rehabilitacijska pedagogika. Tako so njihov urnik druženja in aktivnosti za stanovalce zasnovali skupaj in študentke vključili v program.

Šestnajst stanovalk se je dobre volje prepustilo rokam dveh profesionalnih frizerk in kozmetičarke, ki so sodelovale kot prostovoljke, ter študentk. In nad svojim videzom so bile navdušene.

Prve so se po modni brvi sprehodile študentke in prikazale primerna oblačila za različne priložnosti. Nato pa je mimohod urejenih, naličenih stanovalk v spremstvu študentk navdušil polno jedilnico sstanovalcev in obiskovalcev. »Manekenkam« so oči žarele, vse so se pomladile za nekaj let in ob zvokih plesne glasbe so nasmejane ponosno predstavile svojo novo podobo. Veseli, da so se žene uredile, so bili tudi soprogi, saj imajo v Zimzelenu kar nekaj zakonskih parov.

Dan so vsi sklenili bogatejši. Študentke so pridobile novo izkušnjo, »žirija« modne revije pa je ocenila, da je bila takšna vsebina druženja dober primer medgeneracijskega sodelovanja ter podiranja stereotipov o starosti. Hkrati je dogodek vsem pokazal, kako lahko na videz drobna dejanja pozornosti osrečijo ljudi.

DIANA JANEŽIČ

V Zimzelenu deluje svetovalnica za demenco

Poslanstvo Centra starejših Zimzelen v Topolšici je oskrba – skrb za starejše, ki zaradi starosti ali bolezenskih stanj ne zmorejo v celoti poskrbeti za kvalitetnejše življenje, ob tem pa si prizadevajo za čim večjo vpetost v lokalno okolje z različnimi programi ozaveščanja javnosti in preventivne dejavnosti.

Pogovor o demenci

Glede na to, da je vedno več oseb z demenco, so se v Zimzelenu lani odzvali na potrebo svojcev njihovih stanovalcev, ki velikokrat čutijo stiske, ker, kot pravijo, niso imeli kje pridobiti zadostnega števila informacij.

V Zimzelenu se vsak zadnji četrtek v mesecu ob 18. urisrečujejo svojci oseb z demenco. Skupini se lahko pridružite kadarkoli, je odprtega tipa, kar pomeni, da so vabljeni vsi, ki želijo podeliti svoje izkušnje ob srečanju z demenco ali zgolj pridobiti informacije.

Vodi jo Jelka Florjančič in nanjo se lahko prek telefonske številke 031-718-413 obrnete tudi za dodatne informacije o sodelovanju v skupini.

Uporabne informacije

V dobrih štirih letih, odkar je Zimzelen odprl vrata, so se zaposleni ves čas izobraževali, veliko časa so namenili predvsem tej bolezni sodobnega časa, demenci. Zdaj se počutijo dovolj suverene na tem področju, zato so naredili korak naprej iz hiše na teren in začeli razmišljati o svetovalnici za demenco.

V februarju so odprli tri **brezplačne svetovalnice, ki so odprte vsako zadnjo sredo v mesecu med 17. in 18. uro.**

Svetovalnice vodijo sodelavke Zimzelena. **Svetovalnico v Centru starejših Zimzelen v Topolšici** vodi Tanja Ramšak (telefon 041-682-818), območje Zgornje Savinjske doline pokriva **svetovalnica na sedežu Rdečega križa v Mozirju**, vodi jo Ana Šimenc (telefon 031-661-120). Na Koroškem je svetovalnica v prostorih **Društva upokojencev v Črni na Koroškem**, vodi jo Dalja Pečovnik (telefon 041-365-083).

Ideja je, da bi ljudje prišli po informacije v svetovalnico, še preden najdejo pot do institucionalnega varstva. Da bi izvedeli, kam se lahko obrnejo po pomoč, kakšne so možnosti za zmanjševanje tegob in kaj sploh lahko sami naredijo.

Svetovalka Ana Šimenc razmišlja: *»Treba je razviti pozitivne občutke in razmišljanja ljudi, da ne bodo imeli zadržkov. Želim si, da bi ljudje, ki so v stiski, zmogli najti pomoč, da ne bi doma pregoreli.«*

DIANA JANEŽIČ

Odklopila bom zvonec

Čeprav je bil marec in je že od jutra sijalo sonce, ni še prav nič dišalo po pomladi. Gledala sem gole veje divjega kostanja pod oknom in gledala forcizijo, ki se je komaj prebujala.

Nekaj čudnega je bilo v zraku, nekaj me je opominjalo, da mora ostati edino okno mojega stanovanja tesno zaprto. Nisem si znala razložiti, a bilo je kot sedmi čut, kot slutnja nečesa nenavadnega. Danes ne bom šla nikamor, sem si mislila, potem pa slišala: »Danes ne bom šla nikamor ...« To glasno ponavljanje mojih misli sploh ni bilo zabavno, ravno nasprotno. Prav naporno je bilo, utrujalo me je, pa sem si rekla, da ne bom mislila in že slišala: »Ne bom mislila ...« Sredi lovljenja v lastne zanke me je zmotil zvonec. »Zdaj bo konec,« je nekdo spet na glas ponovil mojo misel. Ko bi vsaj prepoznala glas, ko bi vsaj vedela, kdo mi to dela, potem bi ga poklicala in mu zabičala, naj pri priči neha, tako pa ...»Saj res, na to sem pa pozabila. Le kako sem mogla,« sem rekla sama sebi, ko zvonec ni in ni utihnil. To zoprno in neustavljivo cingljanje mi je odzvanjalo v ušesih, jaz pa sem še kar sedela ob oknu in kadila zadnjo cigareto. Vmes sem slišala neke druge glasove in tisti, ki je ponavljal moje misli, je zdaj končno utihnil. Za trenutek se mi je zazdelo, da je govorila Lucija, toda kaj bi ona delala pred mojimi stanovanjem? Ko niti zvonjenje, niti glasovi niso utihnili, sem le vstala in stopila proti vhodnim vratom. Pogledala sem na steno, od koder je prihajal ta predirljiv zvok. Če prerežem žico, ki vodi do škatlice, bo gotovo utihnil, sem si razložila in se odločila, da opravim, enkrat za vselej. V predalu omare, kjer sem imela poleg čevljev pospravljeno tudi najnujnejše orodje, sem poiskala klešče in poskusila doseči zvonec, a je bil previsoko. Potrebovala bom stol, sem pomislila in se napotila proti kuhinji, zvonjenje pa še zmeraj ni prenehalo. Obrnila sem se, pobrala klešče s tal in jih vrgla proti izvoru tega, kar mi je paralo živce. Zgrešila sem in še bolj obupano pogledala na steno. Spet sem slišala glasove, a zdaj nisem bila več prepričana, če je pred vrati res Lucija, tujcem pa ne odpiram. Če si nekaj podstavim, bom dosegla žice, jih prerezala, in bo mir, sem rekla ter odšla v kuhinjo po stol, a ga kmalu spet odložila. Bila sem žejna. Zelo žejna. Odprla sem pipo in počakala,

da priteče mrzla voda. Kozarec sem prinesla že skoraj do ust, potem pa le pogledala in se zgrozila. Voda je bila motna in polna mehurčkov. Kaj če se je izvir pomešal s termalnim, je bila moja prva misel. Ja, to bi bilo možno. No, verjetno je bolje, da te vode ne pijem, dokler ne vem, če je sploh užitna. V teh časih nikoli ne veš. »V teh časih nikoli ne veš,« sem slišala. Spet sem prišla stol in ga odnesla v predsobo. Postavila sem ga pod elektro-omarico, stopila nanj in se zagledala v varovalke. Prešinila me je sijajna ideja, ki sem jo morala izreči na glas. »Tole naredim, pa bo konec cirkusa. Ja, točno. To bo najbolje. Nihče več mi ne bo cele dneve zvonil.« Ugotovila sem, da mojih, na glas izrečenih misli, nihče ne ponavlja, in se odločila, da ne bom mislila potihno, temveč na glas, ker bo morda manj naporno. Stopila sem s stola, v dobri veri, da je problem rešen. V sobi sem pobrala vžigalnik in cigarete, a žal ugotovila, da je škatlica prazna. Nemogoče. Saj ni bilo nikogar, ki bi kadił moje cigarete. Ali pač? Prej sem slišala Lucijo, toda ona vendar ne kadi. Lahko je njej, moji lepi, pametni sestrici, ki ima vse, no, zmeraj je imela vse, kar si je zaželela. Pa še kadi ne. Si misli, da je prefini za navadne cigarete, na to, da sva skupaj zvijali travo, pa je itak že zdavnaj pozabila. Jaz pa nisem. Le kako bi, ko pa me je pred tastarimi zmeraj potunkala. Jaz sem bila kriva, ja, pa kaj še. Le kaj bi zdaj delala v mojem stanovanju?

Ko sem zaključila tretji krog poti znotraj moje male garsonjere in na glas izgovarjala svoje misli, da jih ne bi za mano ponavljal tisti zoprni glas, sem zaslišala trkanje. Odšla sem v predsobo, a nikakor nisem mogla ugotoviti, od kod prihaja. Ko sem se v tesnem prostoru vrtela v krogu med prvimi, drugimi in tretjimi vrati, sem se grdo spotaknila. Klešče so ležale na tleh in nikakor se nisem mogla spomniti, kako so prišle tja. Zdaj me je začejalo skrbeti. Nekdo kadi moje cigarete, mi podtika stvari, trka na vrata ... Misel, ob kateri sem skoraj otrpnila, potem pa jo začela ponavljati na glas. »Nekdo kadi moje cigarete, mi podtika stvari, trka na vrata ...« Pobrala sem velike kombinirke, šla po stol, stopila nanj in cik, konec, ne bo več zvonil. Namesto zvonca pa sem slišala: »Ne bo več zvonil ...« Spet sem se spomnila, da moram govoriti na glas, ker potem nihče ne ponavlja mojih misli. To je bilo vsekakor manj naporno, kot poslušati nenehno govorjenje drugih. Ker nisem in nisem našla cigaret,

Foto:splet

Foto:splet

iz stanovanja pa zaradi tistega čudnega vonja v zraku, nisem smela, sem postajala bolj in bolj vznemirjena. Hodila sem gor in dol po sobi, sedla, vstala, šla do kuhinje, natočila vodo, videla, da je čudno motna, odložila kozarec, pogledala skozi okno, se obrnila proti vratom in tako naprej in tako naprej. Nisem razmišljala, kako lahko zvonec, kljub mojim elektroopravirom, še kar dela, samo slišala sem ga. Ne vem, koliko časa sem tako krožila po stanovanju. Občutek za čas sem popolnoma izgubila, zaposlovala pa so me edino moje misli, ki sem jih morala izgovarjati na glas. Če jih nisem jaz, so jih drugi, to pa je bilo neznosno.

Spet se mi je zdelo, da me nekdo kliče in najverjetneje je bila Lucija. »Koza zoprna nesramna kdaj me boš pustila pri miru, prijazni se že, da jaz nisem ti da nočem biti ti razumeš razumeš,« sem se zdaj razjezila, ona pa ni in ni utihnila. Kar naprej mi je prala možgane, jaz pa sem vedela, da bi me rada povsem uničila. Povsem. Rada bi me spravila do stopnje bebca, pa se ji ne dam. »Ne boš me več zastrupljala zdaj vem, da si ti, samo ti si tako podla, zmeraj si bila ljubosumna name in še zmeraj si, vem da si, vem, nikar se ne delaj da si nedolžna, predobro te poznam ...« Ravno, ko sem spet stopila proti oknu in pogledala grm forcije pod njim, je v ključavnici vhodnih vrat zaškrtalo, potem je nekdo butnil in vrata so se vdala. »On pa je rekel, da se to ne bo zgodilo, da so vrata protivolmna, Lucija vem, da si spet ti imela prste vmes ne izgovarjaj se, da nisi vedela, jaz vem da si vse predvidela ...« sem nadaljevala s svojim razmišljanjem, dokler ni nekdo rekel: »Joj, gospa, kaj pa delate!« »Dober dan, gospod,« sem se, kar se da, prijazno odzvala in najprej preverila, ali ni morda Lucija z njimi. Ni je bilo in ta moški ne sme videti, da me je strah, ker bom potem že takoj na začetku v slabšem položaju, sem pomislila in takoj ugotovila, da ni nihče ponovil mojih misli. Za njim je vsotopil še eden. Ko sem ga zagledala, sem vedela, da je on trkal na vrata, čeprav ga nisem videla. »Ja, ti si bil, zdaj vem,« sem skoraj šepetaje rekla. Stal je pred menoj, oblečen nekam čudno za ta letni čas. Opazila sem, da je tudi on precej nervozen. »Ja zakaj si pa sploh prišel, če zdaj ne veš, kaj moraš narediti? A ti je Lucija naročila? Štedilnik ne dela, zato

sem te klicala. Človek si še kave ne more skuhati. Tamle je,« sem s prstom pokazala proti kuhinji. Odločila sem se, da bom vljudna in prijazna, zdaj, ko sta že tako ali tako v mojem stanovanju.

Danes me je obiskala Lucija, a ker sem bila silno utrujena, ni ostala dolgo, nekaj pa mi je le povedala. Da sem se že dalj časa nenavadno vedla, da sem se nehala javljati na telefon, ko je prišla na obisk, pa ji nisem odprla. Vedela je, da sem bila doma, ker sem se pogovarjala, ni pa vedela, ali po telefonu ali sama s seboj. Nekomu sem vztrajno zatrjevala, da mi je pokadil cigarete. Zvonila je in zvonila, trkala, pa nič. Potem je ugotovila, da tudi zvonec ni več delal. Ni vedela zakaj, a včeraj, ko je bila v stanovanju, je razumela. Varovalke so bile odvijte, žica pri hišnem zvoncu prekinjena, vse orodje, ki sem ga premogla, je ležalo po stanovanju, pipa v kuhinji je bila zamašena, na pultu pa so stali polni kozarci vode. Vsi, do zadnjega, ki sem jih imela. Po nepomiti posodi in ostankih hrane je sklepala, da že več dni nisem kuhala in glede na mojo izsušenost ob sprejemu v bolnico, verjetno tudi pila ne. Da sem kadila, dokler mi ni zmanjkalo cigaret, je tudi vedela, ni pa vedela, da že nekaj časa nisem jemala zdravil. Ko me je spraševala o njih, sem ji vztrajno zatrjevala, da jih jemljem in tudi danes sem ji povedala enako. No, ne povsem. »Samo ene tablete sem zmanjšala, ker mi niso odgovarjale. Po njih sem samo spala, kar naprej, podnevi in ponoči,« sem trdila. Res sem zaradi pretirane utrujenosti najprej zmanjšala, nato pa povsem prenehala jemati zdravila. Na zadnji kontroli sem zdravniku povedala, da sem po njih zaspana, pa je rekel le, da je to prehodno, da bo minilo. Sem mu verjela, a ko le ni in ni bilo bolje, sem vse skupaj vrgla v smeti in začela ponovno prakticirati jogo. To sem nekoč že počela, potem pa, pojma nimam, zakaj, na to preprosto pozabila. »Brez kemije in z jogo sem se nekaj časa super počutila. Sem že mislila, da sem se izvlekla,« sem Luciji vedno tiše pripovedovala o svoji zadnji izgubljeni bitki. Vedela sem, da ne razume. Da ne bo nikoli razumela.

TANJA P.HOHLER

Odbojka

Članice so zaključile tekmovalno sezono v 2. DOL na četrtem mestu. Po odličnem začetku sezone, so v drugem delu z nekaj nihanji v igri vendarle uspele zadržati končno četrto mesto, kar je več kot so si zastavile pred začetkom sezone.

Kadetinke so po pričakovanjih drugi del sezone nadaljevale v A ligi – vzhod 2.V svoji skupini so zasedle četrto mesto, sedaj pa jih čaka še zaključni turnir za razvrstitev od 13. do 16. mesta.

Prav tako nadaljujejo drugi del tekmovalja v A ligi – vzhod 2 starejše deklice.

Starejše deklice. Foto: I. Medved

Ekipo sestavljajo pretežno deklice, ki so še lansko sezono igrale malo odbojko. Kljub temu so se pogumno podale v tekmovalja in dosegle zastavljeni cilj, nadaljevanje sezone v A ligi. Do zaključka sezone morajo odigrati še dva turnirja in zaključni turnir za končna mesta.

V polnem teku pa so tekmovalja v selekciji male in mini odbojke. Deklice v mali odbojki se že med 16. najboljšimi ekipami v državi in se bodo na naslednjem turnirju borile za vstopnico za polfinale.

Deklice v mini odbojki pa trenutno tekmujejo v repasažu. Obe ekipi bosta svoja tekmovalja zaključili v maju.

BREDA GOLTNIK

Namizni tenis - Prijateljsko srečanje med NTK Spin - Šoštanj in NTK Diamant - Skorno

Na povabilo NTK Spin Šoštanj, se je 11. marca 2014 odvijalo prijateljsko srečanje med ekipama NTK Spin Šoštanj in NTK Diamant iz Skornega.

Foto: arhiv

Po uvodnem pozdravu predsednice kluba Mirjane Ramšak in sprejemu v telovadnici smo se pomerili v namiznem tenisu. Odigrali smo skornški sistem dvojic v dveh skupinah in na koncu dobili zmagovalce. V A skupini je pristal na vrhu Mazej Jožef, v skupini B pa Šlogar Primož, oba NTK Spin Šoštanj. Po številu doseženih točk sta jima sledila Fajdiga Franc in Belavič Jolanda, prav tako člana NTK Spin Šoštanj. S strani gostov NTK Diamant je dosegel največ točk Kostric Jože, sledil mu je Skornšek Pavel. Rezultat ni bil ključnega pomena, ampak druženje, izbira sogovornika, ki je bilo med 20 udeleženci raznovrstna in zanimiva. Kljub temu pa smo poleg dobre volje in sproščenega vzdušja na srečanju, spremljali izjemno motivirane igralce in igralko, ki so brez zadržkov izkazovali borbo za vsako točko. Namen srečanja je bil tudi spoznati nove člane, saj se zadnja leta za članstvo in igranje namiznega tenisa odloča precej novih članov. Vsi udeleženci smo bili enotnega mnenja, da želimo poleg udeležbe na različnih turnirjih tudi s srečanji ohraniti in spoštovati tradicijo namiznega tenisa v Sloveniji. Po koncu druženja smo srečanje zaključili z večerjo in poklepetali v prijetnem vzdušju.

MIRJANA RAMŠAK

V Rakunovo brezno

Ko sem omenila Alešu da imam veliko hišo je takoj nastala ideja, da bi gostili krožkarje malega raka. Ni minilo nekaj časa je že Aleš poklical našega predsednika Maksa in ga povprašal če je kakšna jama primerna za otroke v bližini.

Foto: arhiv

Izbral je Rakunovo brezno, ki ima vhod sicer malo onesažen z smetmi a notranjost je zelo lepo zasigana. Po posvetu in dogovoru je padel datum 7.2 in 8.2.2014. Prišli so krožkarji iz Divače z učiteljem Mitjo Maružinom in iz Domžal, z Alešom Stražarjem. Vsi so opravili jamarski tečaj mali rak, kar pomeni da so že opravili začetek jamarske šole. V petek 7.2.2014 so v večernih urah prispeli v Lepo Njivo, kjer so večerjali, si ogledali jamarski film in Maks je z pomočjo slik naredil potopisno predavanje o jamarski odpravi v Albaniji. V soboto zjutraj smo že zgodaj zjutraj nestrpno vstali, se pripravili za Rakunovo brezno, ki je nad Polzelo. V jamo smo se spustili po vrveh pod budnim očesom inštruktorjev. Šlo jim je več kot odlično in lahko smo veseli da imamo v jamarskem svetu takšen odličen podmladek. Ker so uspešno preplezali ven in noter, eni celo prvič, smo za nagrado po kosilo obiskali še bazen v termah Topolšica. Vsi so bili zelo ponosni sami nase, da so premagali prvih 35 metrov spusta v jamo. Po kopanju so nas zapustili in se polnih novih vtisov in doživetij odpravili domov. V ŠJKPT upamo, da se kmalu spet vidimo še na kakšnem podobnem srečanju. Mogoče tudi mi s pomočjo Aleša organiziramo krožek za otroke v Šoštanju.

VALERIJA PETRIČ

2. Štefov pohod na Smrekovec

KŠD Vulkan Bele Vode je v soboto, 1. februarja 2014 organiziralo 2. Štefov pohod na Smrekovec. Žal nam je načrte prekrizal žled, ki se je ravno tisto sobotno jutro tako tiho in zahrbtno zagrizel v naše kraje. Pohod je bil zaradi izrednih razmer uradno prestavljen na kasnejši datum, vendar enaindvajsetih najbolj zagretilih članov našega društva tudi žled ni prestrašil.

Odločili so se, da bodo preizkusili svoje moči in se pogumno povzpeli po zaledeneli cesti od cerkve v Belih Vodah, premagali strmo, ledeno in zasneženo pot in s pravo opremo in veliko kondicije prispeli do pastirske kočice spodnji Brložnik, od tam naprej pa do vrha Smrekovca. To je bil poseben dosežek, saj sta nas kmalu po njihovem vzponu zajela led in tema, ki sta trajala kar 5 dni.

Foto: arhiv

Ker pa smo vsi ostali člani, ki nismo bili tako pogumni, tisto zaledenelo soboto ostali doma, se je društvo KŠD Vulkan odločilo, da bomo pohod ponovili v soboto, 8. marca 2014. Zbrali smo se na lepo, sončno in toplo sobotno jutro, ki je kazalo, da je pomlad zelo blizu, če ni že kar prispela.

Prva skupina je pot začela pred cerkvijo v Belih Vodah, drugi del pohodnikov pa nas je čakal pri spodnjem Brložniku, kjer smo se okrepili s slastnimi domačimi rogljički in čajem za kar je poskrbela Silva Bačovnik in malo močnejšimi napitki, ki nam jih je podarila Katja Stropnik s kmetije odprtih vrat Razpodovnik in se jima na tem mestu prav lepo zahvaljujemo za prijaznost. Prav lepo je bilo videti toliko zagretilih pohodnikov na kupu, v prekrasnem, zgodnje spomladanskem, sončnem ambientu. Ko smo se okrepčali, smo se odpravili proti koči na Smrekovcu. Gozdna pot je bila prelepa in še vedno pokrita z debelo snežno odejo. Ko se je končala, nas je pričakal prekrasen pogled. Sonce, modro nebo in planinski dom na vrhu zasnežene planote.

Za nekatere je bil to le kratek postanek, saj so se povzpeli na vrh Smrekovca (1577 m), ostali pa smo si našli prijetno zavetje v toplem planinskem domu. Pogreli smo se z vročim čajem in pasuljem, ki ga je zelo okusno pripravil novi oskrbnik planinskega doma Tomo. Vroča enolončnica, katero je za vse pohodnike plačal sponzor Marko Mazej iz Belih vod, nam je res teknila in nam dala novih moči. Za to velikodušno gesto se mu na tem mestu iskreno zahvaljujemo. Kljub prijetnemu vzdušju je počasi prišel čas, da se vrnemo v dolino.

Navzdol je šlo hitreje, tako da smo se kmalu spet zbrali pri spodnjem Brložniku, se malo spočili in okrepčali. Ker pa je bil ta dan tudi dan žena, je društvo Vulkan vsaki udeleženci poklonilo lepo vrtnico za njen praznik. Nato smo se spustili še zadnji del poti do cerkve v Belih Vodah, kjer smo zaključili naš pohod. Razšli smo se prijetno utrujeni, polni čudovitih vtisov in spominov na prelep sončen in tople dan, z željami, da se ob naslednji priložnosti kmalu spet srečamo.

KŠD VULKAN

Slovenski glasbeniki na svetovno smučarsko prvenstvo v Schladming

Šoštanjčanka Špela Osterc z novo priložnostjo

V petek, 14. marca je na smučarskem centru Golte nad Mozirjem potekalo 19. tekmovalno srečanje slovenskih glasbenikov vseh zvrsti s posebnim ciljem; izbrati najboljše smučarje in slovensko ski-glasbeno reprezentanco za svetovno prvenstvo glasbenikov v veleslalomu v Schladmingu. Srečanja se je udeležilo okrog sto glasbenikov, nekaj manj kot doslej, na strmi veleslalomski progi Medvedjak pa se jih je spopadlo 35.

Skoraj brez konkurence v kategoriji glasbene dame je Šoštanjčanka Špela Osterc ugnala najlepšo na smučeh Loti Žlaus. Osterčeva, nekdanja svetovna prvakinja med glasbenimi smučarkami ter lanskoletna tretja iz Schladminga pa bo letos, 5. aprila ponovno naskakovala sam svetovni vrh. Z njo bo tudi močna moška reprezentanca, ki jo bodo zastopali prvouvrščeni v treh starostnih razredih policijski šef Vili Bezjak (Kolibri) iz Mozirja, vsestranski glasbenik (Happy band) Franci Podbrežnik iz Žalca ter Matija Selišnik (Kačji pastirji) iz Radmirja. Veseli Begunječani bodo poleg svojega ansambla v Schladming poslali tudi drugouvrščenega na Golteh, trobentarja Nika Legata. Tekmovanja na smučeh (in) ali srečanja za posebnim glasbenim šankom so se udeležili še Spevovci, vsi trije fantje ansambla Golte (na Golteh imajo gnezdo), Andrej Pečnik in Daniela Strmčnik duo5AS, Gorazd Elvič od Čudežnikov, Jure Valjavec od Gašperjev, Jani Kortnik Slovenski expres, RešParDovci, Skorbend, Evro kvintet, Sams Fever, Dirtyoldtown, Smile band, Alya band, godbeniki iz Zgornje savinjske doline ter mnogi drugi. Boštjan Mežnar je s tretjim mestom v močni kategoriji izvedel na strmini na Golteh svoj »smučarski labodji spev«, Kortnik pa mu je na šestem mestu ves čas sledil za dilcami.

Slovenski glasbeniki na smučeh na Golteh. Foto: Jože Miklavc

Druženje je imelo tudi posebno obeležje, saj je menda to edina priložnost, da se srečajo glasbenice in glasbeniki različnih žanrov, instrumentalisti, pevke in pevci, skladatelji, aranžerji in producenti. Pisano družino pri hotelu na Golteh sta obiskala tudi starosti slovenske glasbe Lado Leskovar in Dragan Bulič, ki sta se navduševala nad tem edinstvenim srečanjem, direktorju hotela Golte Ernestu Kovaču Žiki pa sta povedala, da je iz Ljubljane preslabo označena pot na njihov hotelski in smučarski center, saj sta na prireditev našla šele pred podelitvijo pokalov. Na koncu, ko so potegnili iz Geržinovih pokalov, so glasbeniki sestavili neverjetne zasedbe v bend Veseli jesiharji, ki pa na veselje prisotnih drugih gostov, le teh niso pregnali iz osončenega platoja pred hotelom. Veliki finaleafterparty na prostem, očem javnosti skrita glasbena fešta v nedrjih hotela ter izreden gondolski prevoz v dolino v globoki noči, so tudi tretjič zapovrstjo potrdili pravilno izbrano lokacijo tega srečanja in vsestransko gostoljubje hotela na 1.300 metrih nad Mozirjem.

JOŽE MIKLAVC

**Fotoreportaža pevskega srečanja generacij
ŠOLA POJE – ŠOŠTANJ POJE,
11. februar 2014**

Vsako leto pred slovenskim kulturnim praznikom na OŠ Karla Destovnika-Kajuha Šoštanj povabimo pevske sestave Občine Šoštanj, da se na koncertu skupaj s pevskimi zbori šole predstavijo vsak z dvema pesmima. Letos nam je žled preprečil, da bi zapeli pred 8. februarjem, zato pa je pesem toliko lepše zvenela, ko je bilo najhuje za nami. Sodelovalo je 11 sestavov:

Oktet Zavodnje - um. vodja Jože Grabner

MoPZ Lokovica – zborovodkinja Vesna Pirečnik

MePZ Vinca minor – zborovodkinja Mojca Šabec

ŽePZ Lokovica – zborovodkinja Simeona Strahovnik

Moški lovski oktet Smrekovec - um. vodja Vesna Pirečnik

Otroški pevski zbori OŠ KDK Šoštanj - Topolšica – zborovodkinja

Metka Berk, klavir Klementina Rednak Mežnar

MoPZ KUD Ravne – zborovodkinja Tea Plazl

Vrtec Šoštanj – zborovodkinja Tina Grebenšek

MePZ DU Šoštanj - zborovodkinja Metka Atelšek

Mladinski pevski zbor OŠ KDK Šoštanj – zborovodkinja Metka Berk, klavir Klementina Rednak Mežnar

MPZ Svoboda Šoštanj – zborovodkinja Anka Jazbec

Izbor pesmi je bil pester in prijeten za uho. Ni manjkalo niti narodnih niti umetnih, nekaj je bilo otroško razigranih, pa tudi resnih in šaljivih.

Želimo si, da bi Šoštanj še dolgo pel skupaj s šolo in bi tako krepili medgeneracijske vezi tudi na tem področju.

FOTO: OŠ KDK ŠOŠTANJ

Pustna

Sovice s Pustega gradu

Nad karnevalsko množico ves čas znana zastava Šoštanj

fotoreportáž

Jožeta Miklavca

Prva moža Šoštanjkega karnevala peter radoja ala Peter Klepetec in župan Darko Menih z roko v roki za dolgoletno pustno tradicijo

Za TEŠ gre namreč že za TEŠ 7 šestico že itak imamo

Liški pusti iz kanala ob Soči v Šoštanju

Korant je ujel svojo pustno ljubico

Šoštanjka dobra vila

Koranti vse bolj naši in vse mlajši